

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Den
J.nr. 40A-ØL-8-07
es

Akt.nr. 19

Jmt. modt.

14 MRS. 2007

Justitsministeriet har ved brev af 12. februar 2007 (Sagsnr. 2006-730-0436) anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf og lov om rettens pleje (Højere bøder i narkosager og skærpet nul-tolerance i fængsler over for blandt andet narko).

Jeg skal i den anledning udtale, at udkastet ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Bent Carlsen

Hanne Harnitz Pedersen

14 MRS. 2007

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 730-0436

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Jmt. modt.

23 MRS. 2007

J.nr. 40A-VL-012-07
Den 22. marts 2007

Justitsministeriet har ved brev af 12. februar 2007 (Sagsnr. 2006-730-0436) anmodet om en udtalelse om et udkast til forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf og lov om rettens pleje (Højere bøder i narkosager og skærpet nul-tolerance i fængsler over for blandt andet narko.).

Sagen er behandlet på et plenarmøde for landsrettens dommere, og jeg skal herefter udtale, at landsretten ikke finder anledning til at fremkomme med bemærkninger i anledning af udkastet.

Den sene besvarelse beklages.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

23 MRS. 2007

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 MR. 730-0436

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Jmt. modt.

13 MRS. 2007

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09
praesident@kobenhavn.byret.dk

J.nr. 9099.2007.7
Dato 12. marts 2007

Ved skrivelse af 12. februar 2007 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af lov om euforiserede stoffer, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf og lov om rettens pleje. (Højere bøder i narkosager og skærpet nul-tolerance i fængsler over for blandt andet narko.

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes og dommeren på Bornholms vegne oplyse, at udkastet ikke giver byretterne anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til J. nr. 2006-730-0436.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

13 MRS. 2007

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
 Att.: Ole Hasselgaard
 Sendt til jm@jm.dk den 12. marts 2007

Direktøren
 Store Kongensgade 1 - 3
 1264 København K
 Tlf. 70 10 33 22
 Fax 70 10 44 55
 post@domstolsstyrelsen.dk
 CVR nr. 21-65-95-09
 EAN-nr. 5798000161184

RAF10063/Sagsbeh. RAF
 J.nr. 4101-2007-10.3
 dir.tlf. 33929582
 mail raf@domstolsstyrelsen.dk

12. marts 2007

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf og lov om rettens pleje mv. (højere bøder i narkosager og skærpet nul-tolerance i fængsler over for blandt andet narko).

Domstolsstyrelsen har ved e-mail den 12. februar 2007 modtaget Justitsministeriets anmodning om en udtalelse til forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, straffuldbyrdesloven og retsplejeloven mv. (højere bøder i narkosager og skærpet nul-tolerance i fængsler over for blandt andet narko).

Forslaget om ændring af lov om euforiserende stoffer forhøjer niveauet for bøder i henhold til lov om euforiserende stoffer væsentligt, idet der på mange punkter foretages en firedobling af det gældende niveau. Da bøderne herefter ikke sjældent vil overstige 3000 kr., vil en større mængde af sager om overtrædelse af lov om euforiserende stoffer end hidtil kunne ankes, og den foreslåede lovændring kan således medføre en øget belastning af domstolene.

Med hensyn til de foreslåede ændringerne i straffeloven og straffuldbyrdesloven, der medfører, at det forbydes at besidde en mobiltelefon eller lignende kommunikationsmidler i fængsler mv., bemærker vi, at forbuddet, der gælder såvel indsatte som udefrakommende, indebærer en nykriminalisering. Dette forbud kan derfor ligeledes føre til en øget belastning af domstolene.

Endelig finder vi anledning til at bemærke, at muligheden for at foretage legemsundersøgelse af en person, der er sigtet for at have overtrådt forbuddet imod besiddelse af en mobiltelefon i fængsler mv., er undergivet adgang til sædvanlig domstolskontrol efter retsplejelovens regler. Også denne del af lovforslaget kan derfor medføre et mindre antal yderligere sager ved domstolene.

Justitsministeriet
 Lovafdelingen

20 06 NR. 730-0436

12 MRS. 2007

Med venlig hilsen

Adam Wolf

Formanden
Københavns Byret
Domhuset, Nytorv
1450 København K
Tlf. 33 44 81 62
j.nr.

Akt.nr. 22

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

3mt. modt.

2 1 MRS. 2007

16. marts 2007

Justitsministeriet har ved brev af 12. februar 2007 anmodet Dommerforeningen om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf og lov om rettens pleje (Højere bøder i narkosager og skærpet nul-tolerance i fængsler over for blandt andet narko).

I den anledning meddeles, at Dommerforeningen ikke finder anledning til at udtale sig om udkastet, bortset fra at man har noteret sig, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at straffastsættelsen i de sager, som er omfattet af det detaljerede bødekatalog, som er medtaget i bemærkningerne, i sidste ende beror på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde.

Der henvises til sagsnr. 2006-730-0436.

Med venlig hilsen

Jørgen Lougart

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2 1 MRS. 2007
2006 NR. 730-0436

RIGSADVOKATEN

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Akt.nr. 18

Jmt. Mdt.
14 MRS. 2007

DATO 13. marts 2007

JOURNAL NR.

RA-2007-510-0025

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: LYS

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00
FAX 33 43 67 10

Ved skrivelse af 12. februar 2007 (j.nr. 2006-730-0436) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf og lov om rettens pleje (Højere bøder i narkosager og skærpet nul-tolerance i fængsler over for blandt andet narko).

Jeg har i den anledning indhentet udtalelser fra de regionale statsadvokater og politidirektørerne.

Herefter skal jeg meddele, at jeg kan tilslutte mig forslagene i udkastet.

For så vidt angår forslaget om højere bøder for besiddelse af euforiserende stoffer til eget brug skal jeg dog af hensyn til den praktiske anvendelse af reglerne foreslå, at det i bemærkningerne præciseres, hvilke personer der af sociale grunde kan meddeles advarsel, herunder i gentagelsestilfælde, for besiddelse af euforiserende stoffer til eget brug.

Efter min opfattelse bør det fremgå, at der kan meddeles advarsel, når sociale hensyn taler for anvendelse af advarsel, og hvis brugen af et stof er udslag af en stærk afhængighed som følge af et længere og vedvarende dagligt misbrug af hårde stoffer, herunder heroin, kokain eller amfetamin.

Henning Fode

Justitsministeriet
Lovafdelingen

14 MRS. 2007

2006 NR. 730-0436

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
- 7 MRS. 2007

J.nr.: 2007-000-14 / BB 305

- 6 MRS. 2007

POLITIAFDELINGEN

Polititorvet 14
1780 København V

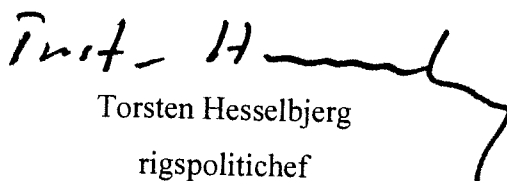
Telefon: 3314 8888
Telefax: 3343 0006

Web: www.politi.dk

Ved skrivelse af 12. februar 2007 (sagsnr. 2006-730-0436) har Justitsministeriet anmodet Rigspolitiet om en udtalelse vedrørende et udkast til forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf og lov om rettens pleje (Højere bøder i narkosager og skærpet nul-tolerance i fængsler over for blandt andet narko).

I den anledning skal man meddele, at Rigspolitiet kan støtte en gennemførelse af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Torsten Hesselbjerg
rigspolitichef

Justitsministeriet
Direktoratet for Kriminalforsorgen

Justitsministeriet
Lovafdelingen

19 MRS. 2007

Akt.nr. 20

2006 NR. 730-0436

Justitsministeriet
Strafferetskontoret

København, den 15. marts 2007

Journalnr.: 06-120-28
(Bedes anført ved henvendelse)
Reference LUB
Direkte telefon

Ved skrivelse af 12. februar 2007 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf og lov om rettens pleje. (Højere bøder i narkosager og skærpet nul-tolerance i fængsler over for blandt andet narko).

Direktoratet kan i den forbindelse oplyse, at nedennævnte institutioner er blevet underhørt.

Det skal bemærkes, at direktoratet kun har anmodet nedennævnte institutioner om en udtalelse vedrørende lovforslagets pkt. 1, 3 og 4, som omhandler kriminalisering af uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr i arresthuse og lukkede fængsler. I det omfang direktoratet alligevel har modtaget bemærkninger til lovforslagets pkt. 2, er dette indskrevet nedenfor i pkt. 3.

Kopi af høringssvarene er vedlagt.

1. Hørte institutioner mv.

Udkast til lovforslag har været sendt til underhøring hos:

Statsfængslet Østjylland, Statsfængslet i Jyderup, Statsfængslet i Nyborg, Statsfængslet i Ringe, Statsfængslet i Vridsløselille, Statsfængslet Midtjylland, Statsfængslet Møgelkær, Statsfængslet på Kragsskovhede, Statsfængslet på Søbysøgård, Statsfængslet Renbæk, Statsfængslet ved Sdr. Omme, Statsfængslet ved Horserød, Institutionen for Frihedsberøvede Asylansøgere i Sandholmlejen, Anstalten ved Herstedvester, Københavns Fængsler, Arrestinspektøren ved Nordjyllands Politi, Arrestinspektøren ved Midt- og Vestjyllands Politi, Arrestinspektøren ved Østjyllands Politi, Arrestinspektøren ved Sydøstjyllands Politi, Arrestinspektøren ved Syd- og Sønderjyllands Politi, Arrestinspektøren ved Fyns Politi, Arrestinspektøren ved Nordsjællands Politi, Arrestinspektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi, Arrestinspektøren ved Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi, Arrestinspektøren ved Københavns Vestegns Politi, Arrestinspektøren ved Bornholms Politi, Kontraktpensionen Fyn, Pensionen Brøndbyhus, Pensionen Engelsborg, Pensionen Lyng, Pensionen Lysholmgård, Pensionen på Fanø og Pensionen Skejby.

Direktoratets kommentarer til høringssvarene m.v. er anført i kursiv.

2. Generelt

Statsfængslet i Nyborg, Statsfængslet på Søbysøgård, Arrestinspektøren ved Østjyllands Politi, Arrestinspektøren ved Sydøstjyllands Politi, Arrestinspektøren ved Nordsjællands Politi, Arrestinspektøren ved Fyns Politi og Arrestinspektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi, har ikke bemærkninger til lovudkastet.

3. Skærpede bødestrafte for besiddelse af ulovlige euforiserende stoffer til eget forbrug

Anstalten ved Herstedvester har anført, at anstalten ikke finder, at en forhøjelse af bøder for besiddelse af ulovlige euforiserende stoffer til eget forbrug vil have en generel præventiv effekt. **Arrestinspektøren ved Syd- og Sønderjyllands Politi** har givet udtryk for samme betænkelighed, idet arrestinspektøren dog samtidigt generelt udtrykker tilfredshed med lovforslaget.

Direktoratet har ingen bemærkninger hertil.

Anstalten ved Herstedvester har anført, at det vil være praktisk, hvis mulighederne for at nøjes med at give advarsel under henvisning til sociale hensyn (jf. udkastet til lovforslag side 5, 3. afsnit) kunne udformes således, at der ikke i sådanne sager skal ske politianmeldelse.

Direktoratet finder, at anstaltens forslag vil stride mod indholdet af lovforslaget, idet den strafferetlige konsekvens af en advarsel ikke senere vil kunne komme i anvendelse.

Statsfængslet i Ringe har anført, at det fremgår af bemærkningerne, at besiddelse af selv meget små mængder af euforiserende stoffer i fængsel straffes med fængsel, idet det betragtes som skærpende at besiddelsen sker inde i fængslet. Det er vanskeligt at se ud fra det fremsatte lovforslag, om det er tanken, at straffene for besiddelse af små mængder euforiserende stoffer i fængslet tænkes skærpet i takt med at straffene skærpes ude i samfundet. Det skal foreslås, at der allerede i vejledningen tages stilling til dette.

Direktoratet har ingen bemærkninger, idet man har forstået, at lovforslaget ikke indebærer en skærpelse af den gældende praksis for udmåling af fængselsstraf for besiddelse af euforiserende stoffer (udover en mindre mængde hash).

4. Uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr i kriminalforsorgens institutioner

4.1. Generelt

Anstalten ved Herstedvester, Arrestinspektøren ved Nordjyllands Politi, Arrestinspektøren ved Syd- og Sønderjyllands Politi, Arrestinspektøren ved Midt- og Vestjyllands Politi og Arrestinspektøren ved Bornholms Politi har udtrykt generel tilfredshed med lovforslaget.

Statsfængslet i Ringe har anført, at såfremt der indføres en billigere telefonordning end den eksisterende for de indsatte (som foreslået i en netop afgivet indstilling), vil antallet af indsmuglede mobiltelefoner formentlig mindskes. Statsfængslet har derfor foreslået, at der først tages stilling til lovforslaget, når man har set effekten af en billigere telefonordning, eller at lovforslaget først gennemføres, når telefonordningen er indført.

Som anført indledningsvis i lovforslaget går forslaget ud på at indføre en bestemmelse i straffeloven om straf for uretmæssigt at besidde eller medtage mobiltelefoner eller lignende kommunikationsudstyr i arresthuse og lukkede fængsler.

Den af statsfængslet nævnte indstilling om en billigere telefonordning for de indsatte vedrører kun indsatte i lukkede og åbne fængsler. Antages det, at en billigere telefonordning vil medføre et lavere antal indsmuglede mobiltelefoner, vil denne effekt således ikke omfatte arresthuse.

Allerede af denne grund kan direktoratet ikke støtte fængslets forslag. Direktoratet tvivler i øvrigt på, at en billigere telefonordning vil få afgørende betydning for incitamentet for at indsmugle mobiltelefoner.

Institutionen for Frihedsberøvede Asylansøgere i Sandholmlejren har anført, at man ikke finder, at den foreslåede kriminalisering vil have en præventiv effekt i forhold til de indsatte, som befinder sig i institutionen. Som begrundelse er anført, at de indsatte i forvejen er placeret i institutionen på ubestemt tid, og at en evt. straf oftest ikke vil betyde, at frihedsberøvelsen vil blive forlænget, men blot at den indsatte skal overføres til et afsoningssted til udståelse af den idømte korte straf, inden den pågældende igen kan vende tilbage til den tidsubestemte frihedsberøvelse i Institutionen for Frihedsberøvede Asylansøgere i Sandholmlejren. Det anføres videre, at en overførsel til et afsoningssted vil være forbundet med en del administrativt og transportmæssigt ekstra arbejde.

Institutionen har under henvisning til ovennævnte samt til, at institutionen i øvrigt adskiller sig fra fængsler og arresthuse, ved at det ikke er strafbart at undvige herfra, anført, at lovforslaget ikke bør omfatte Institutionen for Frihedsberøvede Asylansøgere i Sandholmlejren.

Direktoratet finder, at der i forhold til indsatte i Institutionen for Frihedsberøvede Asylansøgere i Sandholmlejren foreligger det samme hensyn til orden og sikkerhed som i kriminalforsorgens øvrige lukkede institutioner. Der vil således også i forhold til den nævnte institution være sikkerhedsmæssige risici ved, at indsatte i institutionen uretmæssigt besidder mobiltelefoner mv., herunder risiko for, at indsatte vil planlægge blandt andet undvigelse fra institutionen.

Direktoratet er således ikke enig med institutionen. Direktoratet finder, at institutionen skal være omfattet af lovforslaget.

4.2. Personer omfattet af den foreslåede bestemmelse

Statsfængslet i Ringe har anført, at det forekommer unødvendigt at gøre det strafbart at sende en mobiltelefon med posten til et lukket fængsel. Fængslet har videre anført, at det sker, at pårørende til en indsat sender en mobiltelefon til fængslet og anmoder om, at den lægges på depotet med henblik på, at den indsatte kan benytte den i forbindelse med udgang. Dette bør fortsat være muligt.

Fængslet har endvidere anført, at alle breve til indsatte åbnes, og en tilsendt mobiltelefon derfor vil blive opdaget. Pakker, som sendes til de indsatte, bliver gennemlyst i fængslets bagagescanner, og en tilsendt mobiltelefon i en pakke vil derfor også blive opdaget.

Fængslet har endelig anført, at det ikke vil være muligt at orientere afsender om forbuddet mod at sende en mobiltelefon, hvorfor man vil kriminalisere personer, uden at disse har mulighed for at kende til forbuddet på forhånd.

Direktoratet finder, at i det omfang afsenderen har forsæt til, at mobiltelefonen skal komme i en indsats uretmæssige besiddelse, bør dette kunne straffes. Er pakken med mobiltelefonen adresseret til fængslet, evt. med besked om, at telefonen skal udleveres til den indsatte under udgang, går direktoratet ud fra, at dette forhold ikke vil være strafbart.

4.2.1. Personer som ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse

Statsfængslet i Ringe har anført, at når det fremgår af bemærkningerne, at bestemmelsen om uretmæssig besiddelse ikke omfatter tvangsanbragte personer, som f.eks. personer, der i medfør af straffelovens §§ 68 og 69 er anbragt i hospital for sindslidende eller i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, skal det også fremgå af bemærkningerne, at indsatte som er anbragt efter straffuldbyrdelseslovens § 78 eller i varetægtsurrogat heller ikke er omfattet.

Som anført i pkt. 3.4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger, omfatter den foreslåede bestemmelse om straf for uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner mv. anholdte og fængslede personer i arresthuse og lukkede fængsler.

Direktoratet finder det derfor overflødig, at bemærkningerne nævner, at loven ikke omfatter persongrupper, der ikke opholder sig i fængsel eller arresthus, herunder §§ 68-69-anbragte. Samtidig tyder statsfængslets kommentarer på, at den nævnte passus kan give anledning til tvivlsspørgsmål. Det foreslås derfor, at den nævnte passus udgår. Direktoratet finder i forlængelse heraf heller ikke, at personer anbragt efter straffuldbyrdelseslovens § 78 eller i varetægtsurrogat, bør omtales i bemærkningerne.

4.3 "Uretmæssig besiddelse"

Københavns Fængsler har anført, at der i et forrum i besøgsbygningen er opstillet skabe, hvori de besøgende kan lægge genstande, som ikke må medtages i besøgsrummet, f. eks. en mobiltelefon. Imidlertid er fængslet bygget således, at man skal gå ca. 50 meter - efter at have passeret porten - før man kommer til besøgsbygningen, hvor kontrol af besøgende foretages. Fængslet har videre anført, at fængslet forstår bestemmelsen således, at denne korte vej til besøgsbygningen - uden yderligere tilladelse - imidlertid vil kunne betragtes som retmæssig.

Som anført i pkt. 3.4.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger vil kriminalforsorgen i forlængelse af lovforslagets vedtagelse skulle fastsætte administrative regler om, i hvilket omfang og i givet fald på hvilke vilkår forskellige persongrupper, herunder besøgende retmæssigt kan medtage f.eks. mobiltelefoner. Direktoratet går derfor ud fra, at det er indeholdt i bestemmelsen, at der vil kunne fastsættes regler om, at det vil være retmæssigt at medtage mobiltelefonen frem til besøgsbygningen i Københavns Fængsler.

4.4. Forsæt

Statsfængslet i Ringe har anført, at det undrer, at kravet om forsæt tilsidesættes i pkt. 3.4.11., når det i øvrigt fremgår af pkt. 3.4.5., at det er en betingelse for strafansvar, at der foreligger forsæt til alle dele af gerningsindholdet.

Det er anført i pkt. 3.4.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger, at det er en betingelse for strafansvar, at der foreligger forsæt til alle dele af gerningsindholdet.

Det følger af pkt. 3.4.11. i lovforslagets almindelige bemærkninger, at medtager en besøgende mv. uretmæssigt en mobiltelefon eller lignende kommunikationsudstyr i et arresthus eller lukket fængsel under omstændigheder, hvor der ikke kan føres bevis for, at den pågældende har forsøgt at indsmugle kommunikationsudstyret til en indsat, således at straf kan pålægges efter stk. 4, 1. pkt., bør overtrædelsen i førstegangstilfælde normalt kunne afgøres med bøde.

Det er direktoratets opfattelse, at kravet om forsæt ikke tilsidesættes i det nævnte tilfælde, men at der blot er tale om, at kravet om forsæt relaterer sig til stk. 4, 2. pkt. i stedet for til stk. 4, 1.

pkt., og at der dermed skal være forsæt til uberettiget at medtage en mobiltelefon eller lignende kommunikationsudstyr.

4.5. Civil anholdelse

Statsfængslet i Vridsløselille har under henvisning til bemærkningernes pkt. 3.4.6. anført, at beføjelsen til at foretage en civil anholdelse gælder ifølge den sædvanlige forståelse af § 755, stk. 2 i tilfælde, hvor den anholdte er taget på fersk gerning under udøvelse af et strafbart forhold. Det må ud fra denne forståelse forekomme tvivlsomt, om bestemmelsen også gælder tilfælde, hvor der blot er en formodning eller mistanke om et strafbart forhold. Et udslag på en metaldetektor giver vel en stærk formodning om, at den pågældende har metalgenstande på sig, men umiddelbart kun en svag formodning om, at der er tale om en mobiltelefon eller lignende, med mindre andre omstændigheder peger klart i den retning. Det må anses for at være en ny – og væsentligt udvidet – fortolkning af retsplejelovens § 755, stk. 2, som ligger til grund for den nævnte bemærkning. Spørgsmålet er, om det også er en holdbar fortolkning.

Da der er tale om et straffeprocessuelt spørgsmål går direktoratet ud fra, at departementet kommenterer dette.

Direktoratet skal i øvrigt pege på, at det i forbindelse med kommenteringen af det af Statsfængslet i Vridsløselille rejste spørgsmål vedrørende civil anholdelse vil være hensigtsmæssigt at beskrive i hvilket omfang – og i givet fald efter hvilke regler - kriminalforsorgens personale må anvende magt med henblik på at tilbageholde f.eks. en besøgende, som der foretages en civil anholdelse af.

4.6. Legemsundersøgelse

Statsfængslet i Ringe har anført, at det anførte i bemærkningerne om, at der skal være mulighed for at gennemføre en nærmere personundersøgelse med hjælp af en læge for at undersøge legemets hulrum er unødigt. Fængslet har videre anført, at alle besøgende passerer fængslets detektorkarm inden besøgets start, og at alle indsatte efter besøg visiteres og passerer en yderst fintfølede detektorkarm. Det er fængslets opfattelse, at der ikke i dag kommer mobiltelefoner ind ved besøg, og at der i øvrigt aldrig er opdaget mobiltelefoner i denne sammenhæng.

Direktoratet er ikke enig med statsfængslet i, at der i dag generelt ikke indsmugles mobiltelefoner og lignende i forbindelse med besøg. Direktoratet kan derfor henholde sig til det anførte i lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.4.1 om, at det er kriminalforsorgens opfattelse, at en stor del af de mobiltelefoner, som bliver fundet i fængsler og arresthuse, bliver indsmuglet i forbindelse med besøg.

Direktoratet skal i øvrigt bemærke, at undersøgelse af legemets hulrum ifølge lovforslaget ikke skal forestås af eller ske under medvirken af kriminalforsorgens personale, herunder læger ansat i kriminalforsorgen.

4.7. Udstyr som er omfattet af den foreslåede bestemmelse

Arrestinspektøren ved Midt- og Vestjyllands Politi har anført, at der bør ske en egentlig kriminalisering af besiddelsen af SIM-kort, således at der kan straffes for en fuldbyrdet overtrædelse af den foreslåede bestemmelse, hvis den indsatte findes i besiddelse af et sådan. Arrestinspektøren har som begrundelse herfor anført, at SIM-kort er forholdsvis let at smugle

ind i arresthuset, og kriminaliseringen af besiddelsen vil effektivisere retshåndhævelsen af forbuddet mod uretmæssig kommunikationsudstyr i arresthusene.

Arrestinspektøren ved Østjyllands Politi og Arrestinspektøren ved Sydsjælland og Lolland-Falsters Politi har anført, at også benyttelsen af mobiltelefon mv. bør kriminaliseres. Det er videre anført, at besiddelsen af SIM-kort ligeledes bør kriminaliseres.

Det er i pkt. 3.4.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger anført, at det kommunikationsudstyr, som er omfattet af forbuddet, er elektronisk udstyr, der sætter – eller sammen med andre enheder, vil kunne sætte – en person i stand til at kommunikere med andre i lyd, tale eller på skrift. Det er videre anført, at besiddelse af tilbehør eller enkelte dele af kommunikationsudstyret, herunder f.eks. et SIM-kort, der etablerer forbindelsen fra en mobiltelefon, kan straffes som forsøg, hvis det kan bevises, at der foreligger forsæt til at fuldbyrde en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse.

Idet der er tale om en strafferetlig problemstilling, finder direktoratet, at spørgsmålet om en selvstændig kriminalisering af SIM-kort bør kommenteres af departementet.

For så vidt angår det anførte om, at benyttelsen af mobiltelefon ligeledes bør kriminaliseres, er det direktoratets opfattelse, at benyttelsen vil indebære "besiddelse" af en mobiltelefon.

4.8. Fastsættelse af regler om retmæssig besiddelse af kommunikationsudstyr

Statsfængslet Østjylland har anført, at fængslet finder det væsentligt, at regler om i hvilket omfang blandt andet personale retmæssigt kan medtage kommunikationsudstyr mv. klart beskriver, hvornår og til hvem der kan gives tilladelse.

Statsfængslet har videre anført, at reglerne bør være fælles for alle ansatte i de lukkede fængsler, og at reglerne bør udformes således, at de ikke hindrer f.eks. håndværkere og teknikere o.l. i at medbringe kommunikationsudstyr, når dette er påkrævet for udførelsen af deres arbejde i fængslet.

Anstalten ved Herstedvester har anført, at personalets besiddelse af mobiltelefon ikke bør kriminaliseres.

Arrestinspektøren ved Midt –og Vestjyllands Politi har anført, at for så vidt angår de beskikkede forsvarere er det opfattelsen, at der ikke er grundlag for at ændre deres (uhindrede) adgang til at medbringe mobiltelefoner i forbindelse med besøg hos de indsatte.

Arrestinspektøren ved Østjyllands Politi og Arrestinspektøren ved Sydsjælland og Lolland-Falsters politi har omvendt anført, at advokater mv., af sikkerhedsmæssige grunde, ikke bør kunne medtage mobiltelefon og lignende ved besøg.

Direktoratet er bekendt med, at Dansk Fængselsforbund og Landsforeningen af Beskikkede Advokater i deres høringssvar til departementet har rejst problemstillingen vedrørende fastsættelse af regler om retmæssig besiddelse af kommunikationsudstyr. Direktoratet går derfor ud fra, at ovennævnte bemærkninger indgår i de samlede overvejelser vedrørende dette spørgsmål.

4.9. Efterforskningsmæssige hensyn

Statsfængslet i Vridsløselille har anført, at det ikke er praksis i statsfængslet ikke at gribe ind over for en indsats besiddelse af f.eks. en mobiltelefon. Statsfængslet anfører videre, at det nærmest ville være lovstridigt ikke at gribe ind, idet der hverken i straffuldbyrdelsesloven eller i genstandsbekendtgørelsen er hjemmel til at "lovliggøre" besiddelse af en mobiltelefon i de nævnte tilfælde.

Statsfængslet har derudover anført, at hvis der er tale om en varetægtsarrestant, vil en sådan praksis være i klar strid med retsplejelovens § 774, hvorefter hverken institutionens personale eller andre må benyttes til at udforske varetægtsarrestanter.

Statsfængslet anfører endelig, at det forekommer uantageligt, at man i efterforskningsøjemed skulle kunne anse en indsats besiddelse af en mobiltelefon for "retmæssig" og dermed helt bevidst bringe fængslets sikkerhed og orden i fare.

Da det anførte vedrører politiets efterforskningskridt samt fortolkning af retsplejelovens § 774, finder direktoratet, at disse forhold bør kommenteres af departementet.

4.10. Strafniveau

Statsfængslet i Ringe har anført, at fængslet finder det uheldigt at udvide antallet af korte straffe og fængslet foreslår, at alternative strafformer overvejes.

Direktoratet finder, at denne retspolitiske bemærkning bør kommenteres af departementet.

Statsfængslet i Vridsløselille har anført, at det – i lyset af artikel 4 i tillægsprotokol 7 til EMRK og artikel 63 i de europæiske fængselsregler - må anses for tvivlsomt, om der, (fortsat) ved siden af fængselsstraf, skal kunne ikendes disciplinærstraf. Der henvises i øvrigt til det af statsfængslet anførte.

Direktoratet skal hertil bemærke, at straffuldbyrdelseslovens § 67, nr. 6 forudsætter, at overtrædelse af straffelovgivningen i visse situationer også vil kunne straffes disciplinært.

I vejledning nr. 70 af 5. juli 2002 om behandlingen af sager om disciplinærstraf, konfiskation og modregning af erstatningsbeløb (disciplinærstrafvejledningen), pkt. 11, fremgår det i øvrigt, at direktoratet forudsætter, at institutionerne i sager, som anmeldes til politiet, sikrer, at politiet er orienteret, hvis den indsatte er ikendt en disciplinærstraf for det anmeldte forhold, således at dette kan tages i betragtning under en eventuel strafudmåling.

Direktoratet går i øvrigt ud fra, at såfremt det af Statsfængslet i Vridsløselille anførte vurderes at have principiel karakter, vil det blive forelagt for EU- og Menneskeretsenheden.

Det anførte giver derudover direktoratet anledning til at bemærke, at der ikke er tale om nogen ny problemstilling jf. blandt andet lovforslag L 140 fra 2002 om fangeflugt, pkt. 2.2.3., hvoraf det fremgår, at der ved fastsættelsen af det angivne strafniveau er taget hensyn til, "at vedkommende for samme flugt eller flugtforsøg ofte kan være ikendt en disciplinærstraf, jf. straffuldbyrdelses § 67, nr. 2. En ikendt disciplinærstraf skal således ikke indebære en fravigelse af strafniveauet i nedadgående retning."

Statsfængslet i Vridsløselille har videre anført, at det må anses for tvivlsomt, om det er foreneligt med EMRK, artikel 6, stk. 1, at der under en disciplinærproces tages stilling til skyldsspørgsmålet i en sag om et strafbart forhold, som endnu ikke er afgjort ved domstolene.

Denne problemstilling er tidligere rejst af direktoratet over for departementet og verserer p.t. i departementet.

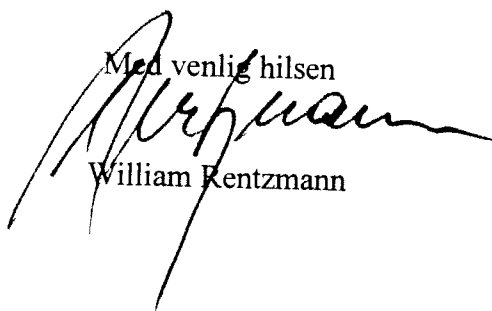
5. Økonomiske og administrative konsekvenser

Statsfængslet i Vridsløselille har anført, at det fremgår af lovudkastet, at den forøgede strafmængde vil kunne håndteres inden for den nuværende fængselskapacitet. Dette forudsætter, at der på nuværende tidspunkt skønnes at være en overkapacitet, hvilket må anses for tvivlsomt.

Idet det samlede lovforslag vil medføre en stigning i strafmassen svarende til ca. 12 pladser for så vidt angår kriminalisering af uretmæssig besiddelse af mobiltelefon mv. i arresthuse og lukkede fængsler samt et øget behov for et vist antal pladser for så vidt angår skærpelse af bødestraffene for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, er direktoratet enig i vurderingen i bemærkningerne om, at den forøgede strafmængde vil kunne håndteres inden for den nuværende fængselskapacitet.

Der henvises i øvrigt til vedlagte notat af 12. marts 2007.

Med venlig hilsen

William Rentzmann

NOTAT

Dato 12. marts 2007 Journalnr. 2007-1319-53
Emne lovforslag vedr. bødeskærpelse for overtrædelse af lov om euf
Til Juridisk Kontor
Kopi til
Sagsbehandler dsp

Indledning

Der er fremsat lovforslag om bl.a. skærpelse af bødestraffe for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Ressourcestyringskontoret er blevet bedt om at vurdere, hvilken kapacitetsmæssig betydning strafskærpelserne vil medføre.

Nugældende regler

Efter de nugældende regler idømmes der som minimum i førstegangstilfælde en bøde på 500 kr. for besiddelse af hash, marihuana og lignende euforiserende stoffer til eget forbrug. Den højeste bøde inde for samme kategori af stoffer er på 1.400 kr.

For særligt skadelige eller farlige stoffer, såsom heroin, kokain, og amfetamin, er den mindste bøde for besiddelse til eget forbrug på 800 kr. og den højeste bøde på 4.000 kr.

Besiddelse af euforiserende stoffer over nærmere bestemte kvanta medfører som udgangspunkt frihedsstraf. Mængder over en sådan størrelse betragtes almindeligvis ikke som beregnet til eget forbrug, men til videresalg. Ved besiddelse af euforiserende stoffer i mindre mængder, vil der ved overvejelser om videresalg blive lagt vægt på om mængden er opdelt i mindre portioner, om den pågældende er i besiddelse af regnskab eller værktøj såsom vægt) mv. Besiddelse af euforiserende stoffer til videresalg straffes som udgangspunkt med frihedsstraf.

Ved gentagelsestilfælde er der efter de nugældende regler forskellig praksis afhængig af politiregion. I den tidligere Århus Politikreds blev bøden forhøjet med 50 % i gentagelsestilfælde (uanset antal), mens der i Københavns Politikreds ikke skete en forhøjelse af bødetaksten i gentagelsestilfælde.

Bøden halveres for personer under 18 år. For personer med særlig lav indtægt kan bøden ligeledes nedsætte ned til det halve beløb.

Advarsler bliver efter nugældende praksis givet i situationer, hvor det i særlige tilfælde efter en konkret vurdering findes formålstjenligt, eksempelvis i førstegangstilfælde for besiddelse af ulovligt euforiserende stoffer til eget forbrug, medmindre der er tale om besiddelse af hash, hvor der også kan gives advarsler i gentagelsestilfælde for besiddelse til eget forbrug.

Herudover kan sociale hensyn tale for anvendelse af advarsel, eksempelvis hvor brugen af ulovlige euforiserende stoffer er udslag af en stærk afhængighed. Disse tilfælde dækker ikke over unge, som misbruger euforiserende stoffer i weekender og til fester.

Lovforslagets ændringer

Lovændringen tilsigter alene en skærpelse af bøderne. Det er ikke hensigten, at der skal idømmes flere frihedsstraffe.

Det foreslås, at den mindste bødesanktion fastsættes til 2.000 kr. for besiddelse af hash eller lignende til eget forbrug i førstegangstilfælde. Den største bøde for besiddelse af hash og lignende i førstegangstilfælde bliver på 5.000 kr.

For så vidt angår euforiserende stoffer som kokain, heroin, amfetamin og lignende bliver den laveste bøde på 3.000, og den højeste bøde bliver på 8.000 kr.

Det foreslås således, at der i visse tilfælde sker en fire-dobling af bødestørrelsen.

Det foreslås endvidere, at der skal ske en forhøjelse af bøderne med 50 % i andengangs-tilfælde. Ved senere gentagelse skal bøden forhøjes med 100 % i forhold til bøden i førstegangstilfælde.

Regler om nedsættelse af bøder for personer under 18 år samt personer med særlig lav indtægt vil fortsat gælde.

Derudover sker der en udvidet adgang til at give advarsel til personer ud fra sociale hensyn, hvor brugen af et ulovligt euforiserende stof er udslag af en stærk afhængighed. Tidligere var udgangspunktet, at disse personer kun kunne få tildelt en advarsel i førstegangstilfælde.

Kapacitetsmæssig vurdering

Vedtagelse af lovforslaget kan medføre en forøgelse af antallet af bødeforvandlingsstraffe.

Den foreslåede udvidelse af advarsler til personer med stærk afhængighed vurderes ikke at få betydning for antallet af bødeforvandlingsstraffe, da disse ofte vil blive vurderet til ikke at have betalingsevne. Der kan kun ske bødeforvandlingsstraf i tilfælde, hvor der foreligger betalingsevne.

Det er i forbindelse med Kriminalforsorgens flerårsaftale for 2004-2007 forudsat, at der gennemsnitligt pr. år maksimalt skal anvendes 20 pladser i Kriminalforsorgens institutioner til afsoning af bødeforvandlingsstraf.

I 2006 var der i gennemsnit 15,1 indsatte, som afsonede bødeforvandlingsstraffe. Heraf var 0,3 indsatte idømt bøde for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. Det vil sige, at kun 1 % af bødeforvandlingsstraffene omhandlede overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Der er ingen statistisk data over hvor mange af de bøder, som bliver forvandlet til frihedsstraf, der vedrører bøder idømt efter lov om euforiserende stoffer. I 2006 var der 18.989 sager om besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug. Heraf vedtog gerningsmanden eller blev idømt en bøde i 81 % af sagerne. Der er dog ligeledes ingen statistisk data over hvor mange af disse sager der endte med en bødeforvandlingsstraf.

Sammenfatning

Skærpelsen af bødestraffe for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer får næppe betydning for de personer, hvor lovovertrædelsen skyldes stærk afhængighed, da disse personer oftest ikke vil have evnen til at betale bøden og derfor som udgangspunkt kan gives en advarsel.

Der er meget begrænset statistik på området vedrørende bødeforvandlingsstraffe for lov om euforiserende stoffer. I 2006 var der gennemsnitligt 15,1 indsatte i Kriminalforsorgens institutioner, som afsonede en bødeforvandlingsstraf, hvoraf 0,3 indsatte afsonede bødeforvandlingsstraf for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Uanset de begrænsede statistiske data må det antages, at en forhøjelse af bødesanktionerne for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer vil medføre en vis stigning i omfanget af bødeforvandlingsstraffe. Det er derfor tvivlsomt, om det fremover vil være tilstrækkelig at afsætte 20 pladser til bødeforvandlingsstraffe.

Det vurderes således, at lovforslaget vil kunne medføre et behov for at afsætte flere pladser til bødeforvandlingsstraffe end de nuværende 20, såfremt der ikke skal opstå risiko for forældelse af bødeforvandlingsstraffene.

Lone Bendtsen (101lbe)

Fra: Michael Schrøder(306msc)
Sendt: 26. februar 2007 15:40
Til: \$Juridisk kontor (101jur)
Cc: \$Statsfængslet Østjylland (306soj); Jørgen Bang (306jba)
Emne: SV: ☒☒☒VS: Høring over lovforslag vedr.kriminalisering af den uretmæssige besiddelse af mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr

Til DFK/JUR

Tilbagesendes, idet man efter drøftelse i Samarbejdsudvalget skal udtale følgende:

Man har noteret sig, at der, såfremt lovforslaget vedtages, vil skulle fastsættes regler om, i hvilket omfang blandt andre ansatte og besøgende retmæssigt kan medtage det omhandlede kommunikationsudstyr.

Man finder det væsentligt, at sådanne regler klart beskriver, hvornår og til hvem, der kan gives tilladelse til medtagelse af kommunikationsudstyr, at reglerne bliver fælles for alle ansatte i de lukkede fængsler, og at reglerne udformes således, at de ikke hindrer f.eks. håndværkere og teknikere o.l. i at medbringe kommunikationsudstyr, når dette er påkrævet for udførelsen af deres arbejde i fængslet.

Herudover giver lovforslaget ikke anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen
 Michael Schrøder
 vicefængselsinspektør
 Statsfængslet Østjylland

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: \$Juridisk kontor (101jur)
Sendt: 12. februar 2007 16:57
Til: #000dfk-Institutionspostkasser, Anstalter; #000dfk-Institutionspostkasser, Pensioner
Emne: Høring over lovforslag vedr.kriminalisering af den uretmæssige besiddelse af mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr

Til høring fremsendes udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven og straffuldbyrdsloven m.v. Eventuel udtalelse skal være Juridisk kontor i hænde senest den 26. februar 2007.

Med venlig hilsen

Juridisk kontor

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: \$Direktoratet for Kriminalforsorgen
Sendt: 12. februar 2007 11:11
Til: \$Juridisk kontor (101jur)
Emne: VS: ☒☒Høring over lovforslag.

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Justitsministeriet
Sendt: 12. februar 2007 10:58

KRIMINALFORSORGEN

STATSFÆNGSLET I NYBORG

TELEFON 7255 2600

TELEFAX 7255 2896

Statsfaengslet.Nyborg@kriminalforsorgen.dk

Jour.nr. JUR, j.nr. 06-120-28

5800 Nyborg, den 26. februar 2007

**Justitsministeriet
Direktoratet for Kriminalforsorgen
Juridisk Kontor
Strandgade 100
1401 København K**

Vedrørende høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf og retsplejeloven, j.nr. JUR 06-120-28.

Ved skrivelse af 12. februar er fængslet anmodet om en udtalelse over ovennævnte udkast til lovforslag, som bl.a. omhandler kriminalisering af uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr i arresthuse og lukkede fængsler samt en skærpelse af straffene i narkotikasager.

I den anledning skal jeg meddele, at fængslet ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Arne Tornvig Christensen

26.02.07

Direktoratet for Kriminalforsorgen
Juridisk kontor

Vedr. høring om kriminalisering af uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner mv.

I skrivelse af 12. februar 2007 er fængslet blevet anmodet om, at fremkomme med bemærkninger til et lovforslag omhandlende kriminalisering af uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner mm i arresthuse og lukkede fængsler. Lovforslaget indeholder desuden forslag om strafskærpelse af besiddelse af euforiserende stoffer. Fængslet er ikke blevet anmodet om at kommentere denne del af lovforslaget, men da forslaget også indeholder forslag, der kan få betydning for de indsatte, tillader jeg mig at fremkomme med en enkelt kommentar til dette forslag:

1. Bemærkning til lovforslaget om strafskærpelse i forbindelse med besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug.

Det fremgår af bemærkningerne, at besiddelse af selv meget små mængder af euforiserende stoffer i fængsel straffes med fængsel, idet det betragtes som skærpene at besiddelsen sker inde i fængslet. Det er vanskeligt at se ud fra det fremsatte lovforslag, om det er tanken, at straffene for besiddelse af små mængder euforiserende stoffer i fængslet tænkes skærpet i takt med at straffene skærpes ude i samfundet. Det skal foreslås, at der allerede i vejledningen tages stilling til dette. .

2. Kriminalisering af ulovlig besiddelse af mobiltelefoner.

Generelt finder jeg det uheldigt, at der fremsættes et lovforslag byggende på en anbefaling fremsat af en arbejdsgruppe vedr. sikkerheden i fængslerne hvorom det vides, at der i forbindelse med høringsfasen er fremsat et meget stort antal indsigelser. Kriminalforsorgen har mig bekendt ikke taget stilling til det fremsatte forslag.

I dag anses problemet med mobiltelefoner i fængslet som meget lille, og det er vores absolutte indtryk, at sættes priserne på telefonsamtaler ned vil problemet stort set være løst.. Udviklingen med fund af mobiltelefoner har været følgende: I 2005 blev der fundet 15 mobiltelefoner og 3 simkort, i 2006 blev der fundet 6 mobiltelefoner og 2 opladere. I 2007 er der fundet en mobiltelefon. Det er fængslets indtryk, at den måde mobiltelefonerne kommer ind på i dag, efter vi har fået detektorkarme og bagagescanner er indkast over muren.

Det forekommer unødvendigt at gøre det strafbart at sende en mobiltelefon med posten til et lukket fængsel. Jfr. bemærkningerne s. 41 5. afsnit. Det er ikke helt sjældent, at pårørende til en indsat sender en mobiltelefon til fængslet og anmoder om at den lægges på depotet således, at den indsatte kan benytte den i forbindelse med udgang. Dette bør fortsat være muligt.

Fængslet ser ingen risiko ved at tilsendte mobiltelefoner bliver udleveret. I dag åbnes alle breve til indsatte, hvorfor en tilsendt mobiltelefon umiddelbart vil blive opdaget. Alle pakker til indsatte gennemlyses i fængslets bagagescanner og vil her blive opdaget. Det vil ikke

være muligt, at orientere afsender om forbuddet mod mobiltelefoner, hvorfor man vil kriminalisere mennesker, uden de har mulighed for at kende til forbuddet på forhånd.

Det fremgår af bemærkningernes s. 43, at der skal være mulighed for at gennemføre en nærmere personundersøgelse med hjælp af en læge for at undersøge legemets hulrum. Jeg finder denne bestemmelse unødigt. Det kan bekræftes, at der formentlig sker indsmugling i legemets hulrum af euforiserende stoffer. Det er dog helt usandsynligt, at en sådan indsmugling sker af mobiltelefoner, efter at fængslet har fået detektorkarme. Det kan oplyses, at alle besøgende i dag passerer fængslets detektorkarm inden start på besøget og at alle indsatte, i forbindelse med at de personundersøges efter besøg, passerer en meget fintfølede detektorkarm. Det er ikke fængslets indtryk, at der i dag kommer mobiltelefoner ind ved besøg, og det kan oplyses, at der aldrig er opdaget mobiltelefoner i denne sammenhæng

Vedr. strafniveauet finder jeg det uheldigt at udvide antallet af helt korte straffe og skal foreslå, at alternative strafformer overvejes jfr. advokatrådets forslag herom, hvis man vil fastholde at dette område skal kriminaliseres.

Det fremgår af punkt 3.4.5 s. 42, at det er en betingelse for strafansvar, at der skal foreligge forsæt til alle dele af gerningsindholdet. Det undrer, at kravet om forsæt tilsidesættes s.45 4. afsnit, hvor der kan ikendes bøde for at medtage en mobiltelefon, uden at der kan føres bevis for, at mobiltelefonen er søgt indsmuglet.

Det fremgår af s. 49 at bestemmelserne om forbud ikke omfattes af § 68 og 69 anbragte som ikke afsoner i lukket fængsel eller arresthus. Når denne kategori nævnes bør også andre kategorier der opholder sig uden for kriminalforsorgens institutioner som § 78-anbrgte og anbragte i varetægtsurrogat.

Der er for mig ingen tvivl om, at de indsatte ønske om at have mobiltelefoner i fængslet hænger nøje sammen med de meget høje telefonpriser. Erstattes den eksisterende telefonordning med den foreslåede, vil ønsket om mobiltelefoner formentlig blive nedsat betydeligt. Jeg skal derfor indstille, at der først tages stilling til lovforslaget, når man har set effekten af den nye telefonordning med nedsatte priser og alternativt, at lovforslaget først gennemføres, når den foreslåede ordning er indført.

Med venlig hilsen

Bodil Philip

KRIMINALFORSORGEN

Statsfængslet i Vridsløselille

Postbox 31 2620 Albertslund

☎ 7255 6205 Fax 7255 6485

J.nr. 07-120-32

26. februar 2007

Direktoratet for Kriminalforsorgen Juridisk kontor

Ved skrivelse af 12. februar 2007 (j.nr. JUR 06-120-28) har direktoratet anmodet om en udtalelse om et udkast til lovforslag, som bl.a. omhandler kriminalisering af uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr i arresthuse og lukkede fængsler.

Statsfængslet har følgende bemærkninger til lovudkastet:

Ad side 42, afsnit 3.4.6:

Det siges i bemærkningerne, at fængselspersonalet vil kunne anholde og tilbageholde en besøgende i medfør af retsplejelovens § 755, stk. 2, hvis man har en formodning om, at den besøgende har forsøgt at indsmugle eller medtage en mobiltelefon eller lignende ”eksempelvis fordi en detektorkarm har opdaget metalgenstande på vedkommendes person”.

Beføjelsen til at foretage privat anholdelse gælder ifølge den sædvanlige forståelse af § 755, stk. 2 i tilfælde, hvor den anholdte er taget på fersk gerning under udøvelse af et strafbart forhold. Det må ud fra denne forståelse forekomme tvivlsomt, om bestemmelsen også gælder tilfælde, hvor der blot er en formodning eller mistanke om et strafbart forhold. Et udslag på en metaldetektor giver vel en stærk formodning om, at den pågældende har metalgenstande på sig, men umiddelbart kun en svag formodning om, at der er tale om en mobiltelefon eller lignende, med mindre andre omstændigheder peger klart i den retning. Det må anses for at være en ny – og væsentligt udvidet – fortolkning af retsplejelovens § 755, stk. 2, som ligger til grund for den nævnte bemærkning. Spørgsmålet er, om det også er en holdbar fortolkning.

Ad side 44, afsnit 3.4.10:

Det hævdes at være praksis, at Kriminalforsorgen i særlige tilfælde undlader at gribe ind over for en indsats besiddelse af f.eks. en mobiltelefon, og herunder at en anden person medtager en mobiltelefon for at lade den komme i en indsats besiddelse. Dette skulle gælde i tilfælde, hvor politiet har en særlig efterforskningsmæssig interesse i at kunne aflytte en sådan mobiltelefon.

Bemærkningen forekommer overraskende. En sådan praksis gælder ikke her i statsfængslet, og den ville nærmest være lovstridig, idet der hverken i straffuldbyrdelsesloven eller i genstandsbeholdningsloven er hjemmel til at ”lovliggøre” besiddelse af en mobiltelefon i de nævnte tilfælde.

Hvis der er tale om en varetægtsarrestant, vil en sådan praksis endvidere være i klar strid med retsplejelovens § 774, hvorefter hverken institutionens personale eller andre må benyttes til at udforske varetægtsarrestanter.

Det forekommer uantageligt, at man i efterforskningsøjemed skulle kunne anse en indsats besiddelse af en mobiltelefon for ”retmæssig” og dermed helt bevidst bringe fængslets sikkerhed og orden i fare.

Ad side 45-46, afsnit 3.4.11:

Justitsministeriet finder ifølge bemærkningerne, at der fortsat – ved siden af straf for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 124, stk. 4 – skal kunne ikendes disciplinærstraf som hidtil. Dette begrundes med, at navnlig præventive hensyn taler for, at der skal være mulighed for hurtigt at kunne reagere med disciplinærstraf.

Det må anses for tvivlsomt, om det er foreneligt med EMRK, artikel 6, stk. 1, at der under en disciplinærproces tages stilling til skyldsspørgsmålet i en sag om et strafbart forhold, som endnu ikke er afgjort ved domstolene. Selvom der er tale om en disciplinærsag, kan sagen godt være omfattet af EMRK, artikel 6, jfr. EMD's afgørelse i sagen Engel v. the Netherlands (1976), som er den vejledende dom i sager af denne karakter. Ifølge de såkaldte "Engel-kriterier" foreligger der en "criminal charge" bl.a. i tilfælde, hvor den pågældende forseelse efter national ret er rubriceret som et kriminelt forhold. Dette er netop tilfældet i de her nævnte sager om strafbar besiddelse af mobiltelefon. En disciplinærsag kan derfor først afgøres, efter at straffesagen er afgjort, idet der i det omvendte tilfælde vil foreligge en krænkelse af uskyldsformodningen i artikel 6, stk. 2. Men også efter en domfældelse forekommer det tvivlsomt, om der tillige kan ikendes en disciplinærstraf, uden at der herved sker en krænkelse af artikel 4 i tillægsprotokol nr. 7 til EMRK ("ne bis in idem"). Dette er dog ikke noget stort problem, idet der ikke ses at være behov for at bruge disciplinærstraf, når der reageres strafferetligt.

Det bemærkes, at der øverst side 46 er en rubriceringsfejl, idet en disciplinærstraf for besiddelse af mobiltelefon ikendes efter straffuldbyrdelseslovens § 67, nr. 7, jfr. genstandsbekendtgørelsens § 35, stk. 2, jfr. § 2, stk. 1, nr. 11 og 15 – og ikke som anført efter § 67, nr. 2, der handler om disciplinærstraf for udeblivelse og undvigelse.

Det hedder videre i bemærkningerne, at en overtrædelse af forbudet mod besiddelse af mobiltelefoner og lignende evt. vil kunne medføre overførsel til lukket fængsel og få betydning i sager om udgang og prøveløsladelse.

Hertil bemærkes, at overførsel til lukket fængsel pr. definition ikke kan komme på tale, idet lovforslaget kun handler om tilfælde, der foregår i lukkede fængsler. Det er endvidere svært at se, hvorledes uretmæssig besiddelse af mobiltelefon m.v. skulle kunne få betydning for udgang og prøveløsladelse, idet der er tale om kriminalitet, som pr. definition ikke kan begås ude i samfundet. Begrænsninger med hensyn til udgang og prøveløsladelse vil i givet fald være af pønal karakter, hvilket ikke vil være legitimt under den gældende retstilstand.

Ad side 46, afsnit 4:

Det hævdes i lovudkastet, at den forøgede strafmængde vil kunne håndteres inden for den nuværende fængselskapacitet. Dette forudsætter, at der på nuværende tidspunkt skønnes at være en overkapacitet, hvilket må anses for tvivlsomt.

Med venlig hilsen

Hans Jørgen Engbo

Jakob Schiøler (101jak)

Fra: Hans Jørgen Engbo (302eng)
Sendt: 6. marts 2007 12:22
Til: Jakob Schiøler (101jak)
Emne: Høring

Kære Jakob

Jeg glemte i mit høringssvar om kriminalisering af mobiltelefoner i lukkede fængsler at tilføje (ad "ne bis in idem"), at også De Europæiske Fængselsregler forbyder dobbelt bestraffelse, jfr. art. 63: "A prisoner shall never be punished twice for the same act or conduct."

Med venlig hilsen

Hans Jørgen

KRIMINALFORSORGEN
Statsfængslet på Søbysøgård
Postboks 45, Nørre Søby, 5792 Årslev
Tlf.: 72553700 - Indvalg: 72553770
Telefax 72553710

Den 15-02-2007
Jur. nr. 06-120-28

Direktoratet for Kriminalforsorgen
Strandgade 100
1401 København K
Att. Jacob Schiøler

Vedr.: Udtalelse vedrørende kriminalisering af uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr i arresthuse og fængsler.

Statsfængslet på Søbysøgård har ingen bemærkninger til ovenstående.

Med venlig hilsen

Allan Sigel
Personale- og sikkerhedskonsulent

Lone Bendtsen (101lbe)**Fra:** Henrik Boe Pedersen (403hpe)**Sendt:** 26. februar 2007 14:44**Til:** \$Juridisk kontor (101jur)**Emne:** SV: Høring over lovforslag vedr.kriminalisering af den uretmæssige besiddelse af mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr

Sendes tilbage til juridisk kontor, idet jeg har følgende bemærkninger:

Udkastet til lovforslaget § 2 I har været drøftet i ledelsen og i SU her i Sandholmløjren.

Der er umiddelbart enighed om, at en mindre fængselsstraf for besiddelse af en mobiltelefon næppe vil have den store præventive effekt på en frihedsberøvet asylansøger, der overvejer at bruge en mobiltelefon i forbindelse med en undvigelse her fra institutionen. Begrundelsen for det er, at indsatte i forvejen er placeret her på ubestemt tid, og at en evt. straf oftest ikke vil betyde, at frihedsberøvelsen vil blive forlænget, men blot at den indsatte skal overføres til et afsoningssted til udståelse af den idømte korte straf, inden pågældende igen kan vende tilbage til den tidsbestemte frihedsberøvelse her i institutionen. En overførsel til afsoningssted vil derimod efter vores opfattelse være forbundet med en del administrativ og transportmæssigt ekstra arbejde, som efter vores opfattelse ikke står mål med det, man vil opnå.

På et punkt vil lovforslaget - hvis det gennemføres - dog være en fordel for os. Når vi i dag finder mobiltelefoner, bliver de lagt på depot, da de ikke kan konfiskeres. Det vil være en fordel, hvis der var mulighed for konfiskation.

I forvejen adskiller institutionen i Sandholmløjren sig fra fængsler og arresthuse blandt andet ved, at det ikke er strafbart for frihedsberøvede asylansøgere at undvige. Jeg hælder mest til den opfattelse, at lovforslaget om kriminalisering af indsattes besiddelse af mobiltelefoner ikke bør omfatte Institutionen for frihedsberøvede Asylansøgere, hvor ingen af de indsatte er frihedsberøvede med henblik på strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Som tidligere nævnt under samtale med kontorchef Jacok Schiøler går jeg ud fra, at man sikrer sig, at Rigspolitiets Udlændingeafdeling bliver hørt, da forslaget kan få praktiske konsekvenser for politiets sagsbehandling.

Med venlig hilsen

Henrik Boe Pedersen

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: \$Juridisk kontor (101jur)**Sendt:** 12. februar 2007 16:57**Til:** #000dfk-Institutionspostkasser, Anstalter; #000dfk-Institutionspostkasser, Pensioner**Emne:** Høring over lovforslag vedr.kriminalisering af den uretmæssige besiddelse af mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr

Til høring fremsendes udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven og straffuldbyrdelsesloven m.v. Eventuel udtalelse skal være Juridisk kontor i hænde senest den 26. februar 2007.

Lone Bendtsen (101lbe)

Fra: Bent Andersen (301ban)
Sendt: 26. februar 2007 15:37
Til: \$Juridisk kontor (101jur)
Cc: Lene Møller-Nielsen (301lmn); Per Myrthue (301pmy)
Emne: VS: Høring vedr. nyt lovforslag om kriminalisering af den uretmæssige besiddelse af mobiltelefoner og om højere bøder i narkosager

Kære juridisk kontor

Hermed anstaltens svar på høring af 12. februar 07, j.nr. JUR 06-120-28.

Der henvises til nedenstående mail fra P/S-konsulent Per Myrthue.

Det tilføjes, at det vil være praktisk, hvis mulighederne for at nøjes med at give advarsel under henvisning til sociale hensyn (jfr. bl.a. bemærkningerne side 5, 3. afsnit) kunne udformes sådan, at man i disse sager kan undlade politianmeldelse.

M.v.h.
Bent Andersen

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Per Myrthue (301pmy)
Sendt: 14. februar 2007 11:06
Til: Bent Andersen (301ban)
Emne: Høring vedr. nyt lovforslag.

Hej Bent

Vedr. høring om ændring af lov om euforiserende stoffer samt mobiltelefoner. Ved gennemlæsning af forslaget har jeg følgende kommentarer.

Forslaget om højere straffe til indsatte for besiddelse af mobiltelefoner eller dele hertil, har jeg ingen bemærkninger til, vi har jo i det daglige ikke det store problem med mobiltelefoner. Der bliver kun fundet ganske få, og det er mit klare indtryk, at det er meget sjældent at der er mobiltelefoner i omløb blandt de indsatte.

Vedr. forslaget om at gøre det strafbart for personalet at medtage mobiltelefoner ind i anstalten, er jeg ikke tilhænger af. Jeg ser mobiltelefonen som hvermandseje i dag og mener ikke at personalet skal kriminaliseres for at medtage en sådan. Jeg er med på, at den skal være slukket og kun bruges hvis der gives tilladelse til dette i specielle situationer.

Vedr. besøgende samt ikke ansat personale som kommer til anstalten, er jeg tilhænger af, at mobiltelefoner ikke må medtages i anstalten.

Højere bøder eller straffe for besiddelse af euforiserende stoffer tror jeg ikke vil have en positiv effekt her på anstalten, det vil blot medføre, at de indsatte vil komme i en bundløs gæld som de på ingen måde vil kunne betale. Jeg tror mere på behandling, eks.vis den snarlige indsats ved Frederiksberg projektet.

Med venlig hilsen

Per Myrthue.

Lone Bendtsen (101lbe)

Fra: Morten Gudmand - Høyer (403mgh)
Sendt: 20. februar 2007 15:58
Til: \$Juridisk kontor (101jur)
Cc: \$Københavns Fængsler (403kf)
Emne: Høring over lovforslag vedr.kriminalisering af den uretmæssige besiddelse af mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr

Hermed fængslets hørings svar.

Ad forslaget om at gøre det strafbart at medtage en mobiltelefon eller lignende.

Som fængslet er bygget nu, skal man inden for muren og bevæge sig ca. 50 meter udendørs, før man når besøgsbygningen, det vil sige, at man teknisk vel har medtaget mobiltelefon på dette stykke. I besøgsbygningen er der iforrummet skabe til, at de besøgende kan indlåse mobiltelefon og ikke medbringe den i selve besøgsområdet, hvor den indsatte kommer.

Besøgsbygningen skal ombygges i 2007, således at man efter planen ikke længere skal bevæge sig over udendørsområde inden for muren.

Fængslet forstår bestemmelsen således, at denne korte vej til besøgsbygningen uden uderligere tilladelse kan betragtes som retmæssig.

For så vidt angår andre end besøgende:

Medarbejdere - fængslet forudsætter at blive inddraget i evt nærmere administrative regler, som direktoratet måtte udarbejde.

Andre, fx håndværkere: Fængslet skal gøre opmærksom på, at evt. henlæggelse af mobiltelefonen kan medføre merudgifter til skabe, mindre ombygning mm., og at det næppe vil være muligt at indrette skabe i fængslets nuværende portbygning, hvorfor også ovenstående problematik kan blive aktuel.

Vh morten gh

Nordjyllands Politi
Juridisk Afdeling Aalborg
Jyllandsgade 27, 9000 Aalborg
Tlf. 96301448 - Fax 96301480

Journalnr.: 5100-10160-00004-07
Dato: 22. februar 2007
Sagsbehandler: 13926

Justitsministeriet,
Direktoratet for Kriminalforsorgen,
juridisk Kontor,
Strandgade 100,
1401 København K.

Under henvisning til skrivelse af 12. februar 2007 vedrørende udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af straffelovens og straffuldbyrdelseslovens m.v. skal jeg anføre følgende:

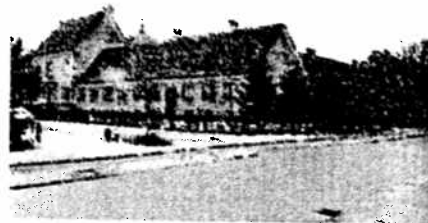
Der henvises indledningsvis til vedlagte høringssvar fra arrestforvarerne i Aalborg, Frederikshavn og Hjørring, der alle udtaler sig positivt om lovforslaget (Arresten i Hobro er hørt, men har ikke svaret)

Jeg deler den af arrestforvarerne tilkendegivne, positive opfattelse af lovgivningstiltaget. Dog finder jeg modsat arrestforvareren i Frederikshavn, at lovforslagets strafferamme er tilstrækkelig til at favne de forskellige tilfælde, som kan tænkes at opstå i praksis.

Der henvises til j. nr. JUR 06-120-28.

Søren Gade
Chetanklæger

Arresthuset i Aalborg
Anders Borks Vej 3
9000 Aalborg
Tlf.: 7255 8780, fax: 7255 8819
Email: arresthuset.aalborg@kriminalforsorgen.dk

Aalborg, 20. februar 2007

Til Arrestinspektøren ved Arresthuset i Aalborg.

MODTAGET
21 FEB. 2007
NORDJYLLANDS POLITI
POLITIDIREKTØREN

Under henvisning til Arrestinspektørens skrivelse af 15. februar 2007 j. nr. 5100-10160-00004-07 vedr. Høring om udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven og straffuldbyrdelsesloven mv. er arresthuset anmodet om at komme med eventuelle bemærkninger til lovforslaget.

Arresthuset i Aalborg har ingen bemærkninger til de foreslåede ændringer. Såfremt lovforslaget vedtages, og indsatte kan idømmes fængselsstraf for besiddelse af mobiltelefon, må man håbe, at nogle indsatte vil afholde sig fra at forsøge at smugle mobiltelefoner ind.

Endvidere skal man være opmærksom på kapaciteten såfremt der afsiges flere straffe for at være i besiddelse af mobiltelefoner i Kriminalforsorgens institutioner. Men vi har noteret os, at den strafmasse som lovforslaget vil medføre vurderes at ville kunne håndteres inden for den nuværende fængselskapacitet.

Med hensyn til højere bøder i narkosager har arresthuset ingen bemærkninger til.

Chr. Roland Christiansen
Arrestforvarer

5100 10160 00004 07

KRIMINALFORSORGEN
Arresthuset i Frederikshavn
Danmarksgade 6
9900 Frederikshavn

Tlf. 98 42 00 83 lokal 12
Fax 98 43 45 83
Arresthuset.Frederikshavn@kriminalforsorgen.dk
EAN-nr. 5798000135536
Frederikshavn, den 20. februar 2007

Nordjyllands Politi
Att.: chefanklager Søren Gade
Jyllandsgade
9000 Aalborg

Journ. Nr. 4100-10160-0000-07.

Jeg har gennemlæst det tilsendte lovforslag. Jeg mener at det er gode forslag der bringes frem og har generelt ingen kommentarer.

Dog tror jeg ikke på effekten af sanktionen vedr. besiddelse af mobiltelefon, når der er tale om sigtede i større narkosager og anden organiseret kriminalitet. Her mener jeg at man bør anvende en differentieret sanktion som afspejler den endelige sanktion.

Med venlig hilsen

Erik Christensen
Arrestforvarer

Journ. Nr. 4100-10160-0000-07

Arresthuset i Hjørring

Jernbanegade 12

9800 Hjørring

Tlf.: 72 55 88 40 Fax. 72 55 88 50

Arresthuset.Hjørring@kriminalgforsorgen.dk

19-02-07

MODTAGET

20

NORDJYLLANDS POLITI
POLITIDIREKTØREN

Nordjyllands Politi
Att. Chefanklager Søren Gade
Jyllandsgade 27
9000 Aalborg

Høringssvar vedrørende udkast til lovforslag om lov om ændring af straffeloven og straffuldbyrdelsesloven mv.

Journalnr. 5100-10160-0004-07.

Fra arresthuset i Hjørring er vi tilfredse med der kommer en opstramning i forhold til besiddelse af ulovligt kommunikationsudstyr og mobiltelefoner i Kriminalforsorgens institutioner.

Derfor kan vi støtte ændringerne i de omtalte love, og har ikke indvendinger til forslaget.

Med venlig hilsen

Jørgen Sørensen
Arrestforvarer

10160-0004-07

Arresthuset i Hobro
Adelgade 75
9500 Hobro
Tlf. 72 55 88 20
Fax 72 55 88 28

D. 21-02-2007

MODTAGET

26 FEB. 2007

NORDJYLLANDS POLITI
POLITIDIREKTØREN

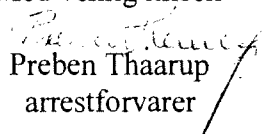
Arrestinspektøren
Nordjyllands Politi
Politidirektørens Forkontor
Jyllandsgade 27
9000 Aalborg

Vedr. Journalnr. 5100-10160-00004-07

Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven og
Fuldbyrdelsesloven mv.

Arresthuset i Hobro kan tilslutte sig de bemærkninger som er kommet fra Dansk
arrestforvarerforeningen og har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Preben Thaarup
arrestforvarer

Som svar på Juridisk Kontors mail af 12/02-07, journalnr. JUR 06-120-28, hvori man udbeder sig en udtalelse vedr. lovforslag om skærpelse af bødestraffene for overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer samt kriminalisering af besiddelse af mobiltelefoner i fængsler og arresthuse mv., skal jeg på vegne af dansk arrestforvarerforening fremføre følgende:

1. For så vidt angår lovforslagets forslag om **skærpelse af bødestraffene** for besiddelse af narkotika, skal vi pege på, at disciplinærstraffene i Kriminalforsorgens institutioner for samme forseelse bør skærpes med samme proportionalitet som foreslået i lovforslaget.
2. Vi finder det rigtigt, at man fremsætter forslag om **kriminalisering af besiddelse af mobiltelefoner** og lignende kommunikationsudstyr i fængsler og arresthuse. Vi finder dog, at den foreslåede ændring i straffelovens § 124, stk. 4 bør skærpes yderligere, således at det også kriminaliseres at **benytte** det nævnte kommunikationsudstyr. Vi har erfaring for, at en del af de fundne mobiltelefoner enten findes på fællesarealer og/eller har været benyttet af flere indsatte, hvilket har kunnet konstateres ved en efterfølgende undersøgelse hos politiet. Vi ved også af erfaring, at visse svagere indsatte presses til at "holde" mobiltelefoner for de stærkere indsatte og finder det betænkeligt, at man som stærk indsat på den måde vil kunne unddrage sig strafforfølgelse. Vi er selvfølgelig enige i lovforslagets ordlyd om, at det også bør kriminaliseres, hvis man uretmæssigt medtager det nævnte kommunikationsudstyr i fængsler og arresthuse.
3. Som en afledt følge af ovenstående afsnit bør man også kriminalisere besiddelse af de såkaldte **SIM-kort**, som er nødvendige for mobiltelefonernes benyttelse. Vi har også her erfaring for, at den samme telefon benyttes af flere indsatte, med hver sit SIM-kort.

Journalnr.
5100-10160-00004-07

4. Slutteligt skal vi pege på, at vi finder, der er potentiel risiko for misbrug af mobiltelefoner i forbindelse med indsattes besøg af beskikket advokat.
- Ifølge besøgsbekendtgørelsens § 7, stk. 2 må mobiltelefoner må ikke medbringes ved besøg. Dette gælder dog ikke, hvis den besøgende er advokat og
- 1) beskikket for eller valgt af den pågældende som forsvarer i den straffesag, der har ført til indsættelse i institutionen, eller i en verserende straffesag, eller
 - 2) efter retsplejelovens § 733 er antaget af justitsministeren til at beskikkes om offentlig forsvarer.

Da besøg af den nævnte personkreds foregår indenfor arresthusets sikrede område, ganske ofte på indsattes egen celle eller på fællesrum, vil der her være en mulighed for illegal brug af mobiltelefonen eller en risiko for, at mobiltelefonen glemmes eller frastjæles den pgl. advokat. Det vanskeliggør endvidere arresthusenes muligheder for sporing af illegalt trafik på mobilnettet, dersom advokaternes mobiltelefoner benyttes og herved udsender signaler, som vil give "falske" udslag på arresthusenes sporingsudstyr.

Med venlig hilsen

Flemming Solberg
Arrestforvarer

Direktoratet for Kriminalforsorgen
Strandgade 100
1401 København K.

23. februar 2007

Sagsbehandler: HTK

ADMINISTRATION

Nørreport 1
7500 Holstebro

Telefon: 9610 1448

Lokal: 7022

E-mail: htk001@politi.dk

Web: www.politi.dk

Vedr. Deres j.nr. JUR 06-120-28 – Kriminalisering af uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner mv. i lukkede fængsler og arresthuse.

Ved skrivelse af 12. februar 2007 har De anmodet om en udtalelse om lovforslaget, der bl.a. omhandler kriminalisering af uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr i arresthuse og lukkede fængsler.

Jeg har foretaget høring af arresthusene i Nykøbing Mors, Holstebro, Herning, Silkeborg, Ringkøbing og Viborg. Grundet snestormen har jeg p.t. ikke mulighed for at gennemgå høringssvarene fra Herning og Holstebro. Eventuelle supplerende bemærkninger herfra, vil blive eftersendt.

Generelt kan arresthusene fuldt ud tilslutte sig forslaget om kriminalisering af uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner.

Et arresthus bemærker, at anholdte/fængslede, som idømmes straf for uretmæssig besiddelse af en mobiltelefon, bør afsone straffen i umiddelbar forlængelse af den aktuelle afsoning for at undgå akkumulering af straf man venter på at afsone.

Et andet arresthus henholder sig til det høringssvar, der er afgivet af Arrestforvarernes formand, hvor der bla. peges på:

- 1) At der også bør ske en skærpelse af disciplinærstraffene for besiddelse af euforiserende stoffer i arresthusene,
- 2) At selve benyttelsen af mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr også kriminaliseres, da en del mobiltelefoner findes på fællesarealer og ofte har været benyttet af flere indsatte, hvilket typisk kan bevises, når politiet har efterforsket sagen. Arresthusene har erfaring for, at svage indsatte tvinges til at opbevare mobiltelefoner for stærke indsatte. Såfremt benyttelse kriminaliseres kan også de stærke indsatte, der har benyttet telefonen straffes.
- 3) At besiddelse af SIM kort kriminaliseres,
- 4) At man finder der er potentiel risiko for misbrug af mobiltelefoner i forbindelse med indsattes besøg af en beskikket advokat.

Jeg kan tilslutte mig det af Justitsministeriet fremsatte forslag om ændring af straffelovens § 124 og ændringen af lov om fuldbyrdelse af straf. Ligesom arresthusene kan jeg anbefale en egentlig kriminalisering af besiddelse af SIM kort, således at der kan straffes for en fuldbyrdet overtrædelse af bestemmelsen, hvis den indsatte er i besiddelse

af en SIM kort. Et SIM kort vil være forholdsvis let at smugle ind i arresthuset, og kriminalisering af besiddelsen vil effektivisere retshåndhævelsen af forbudet mod uretmæssig kommunikationsudstyr i arresterne.

Side 2

For så vidt angår de beskikkede forsvarere er det dog min opfattelse, at der ikke er grundlag for at ændre deres adgang til at medbringe mobiltelefoner i forbindelse med besøg hos de indsatte.

Med venlig hilsen

Helle Kyndesen
vicepolitidirektør

Østjyllands Politi
Århus, Jurister
Ridderstræde 1, 8000 Århus C
Tlf. 87311448 - Fax 87311580

Journalnr.: 4200-10160-00003-07
Dato: 28. februar 2007
Sagsbehandler: 09651

Justitsministeriet
Direktoratet for Kriminalforsorgen
Strandgade 100
1401 København K

Justitsministeriet har ved brev af 12. februar 2007 anmodet om en udtalelse om udkast til forslag om lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf og lov om retsens pleje.

Jeg har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Ole Gråm
Sekretariatschef

/Eva Stær, pfm.

Arresthuset i Randers

Møllestræde 8
8900 Randers
Tlf. 87 11 30 50 Fax. 87 11 30 52
Email: Arresthuset.Randers@kriminalforsorgen.dk

22/02-07

Direktoratet for Kriminalforsorgen
Juridisk Kontor
Strandgade 100
1401 København K.

Som svar på Juridisk Kontors mail af 12/02-07, journalnr. JUR 06-120-28, hvori man udbeder sig en udtalelse vedr. lovforslag om skærpelse af bødestraffene for overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer samt kriminalisering af besiddelse af mobiltelefoner i fængsler og arresthuse mv., skal jeg på vegne af arresthuset i Randers fremføre følgende:

1. For så vidt angår lovforslagets forslag om **skærpelse af bødestraffene** for besiddelse af narkotika, skal vi pege på, at disciplinærstraffene i Kriminalforsorgens institutioner for samme forseelse bør skærpes med samme proportionalitet som foreslået i lovforslaget.
2. Vi finder det rigtigt, at man fremsætter forslag om **kriminalisering af besiddelse af mobiltelefoner** og lignende kommunikationsudstyr i fængsler og arresthuse. Vi finder dog, at den foreslåede ændring i straffelovens § 124, stk. 4 bør skærpes yderligere, således at det også kriminaliseres at **benytte** det nævnte kommunikationsudstyr. Vi har erfaring for, at en del af de fundne mobiltelefoner enten findes på fællesarealer og/eller har været benyttet af flere indsatte, hvilket har kunnet konstateres ved en efterfølgende undersøgelse hos politiet. Vi ved også af erfaring, at visse svagere indsatte presses til at "holde" mobiltelefoner for de stærkere indsatte og finder det betænkeligt, at man som stærk indsat på den måde vil kunne unddrage sig strafforfølgelse. Vi er selvfølgelig enige i lovforslagets ordlyd om, at det også bør kriminaliseres, hvis man uretmæssigt modtager det nævnte kommunikationsudstyr i fængsler og arresthuse.
3. Som en afledt følge af ovenstående afsnit bør man også kriminalisere besiddelse af de såkaldte **SIM-kort**, som er nødvendige for mobiltelefonernes benyttelse. Vi har også her erfaring for, at den samme telefon benyttes af flere indsatte, med hver sit SIM-kort.
4. Slutteligt skal vi pege på, at vi finder, der er potentiel risiko for misbrug af mobiltelefoner i forbindelse med indsattes besøg af beskikket advokat. Ifølge besøgsbekendtgørelsens § 7, stk. 2 må mobiltelefoner må ikke medbringes ved besøg. Dette gælder dog ikke, hvis den besøgende er advokat og
 - 1) beskikket for eller valgt af den pågældende som forsvarer i den straffesag, der har ført til indsættelse i institutionen, eller i en verserende straffesag, eller
 - 2) efter retsplejelovens § 733 er antaget af justitsministeren til at beskikkes om offentlig forsvarer.

Da besøg af den nævnte personkreds foregår indenfor arresthusets sikrede område, ganske ofte på indsattes egen celle eller på fællesrum, vil der her være en mulighed for illegal brug af mobiltelefonen eller en risiko for, at mobiltelefonen glemmes eller frastjæles den pgl. advokat. Det vanskeliggør endvidere arresthusenes muligheder for sporing af illegalt trafik på mobilnettet, dersom advokaternes mobiltelefoner benyttes og herved udsender signaler, som vil give "falske" udslag på arresthusenes sporingsudstyr.

Med venlig hilsen

Flemming Solberg
Arrestforvarer

Ibene Charlotte Holm
politiasessor

F:\Arresthuset\Ledelsen\Solberg\DFK\Høringssvar fra arresthuset\Høringssvar vedr. kriminalisering af mobiltelefoner mv..doc

Sydøstjyllands Politi
Juridisk Afdeling - Horsens
Rådhusstorvet 1 - 3, 8700 Horsens
Tlf. 76281448 - Fax 76281440

Journalnr.: 3700-10160-00004-07
Dato: 22. februar 2007
Sagsbehandler: 04524

Direktoratet For Kriminalforsorgen
Strandgade 100
1401 København K

Under henvisning til Direktorets brev af 12. februar 2007 bemærkes, at hverken arrestforvarerne i Horsens, Kolding eller Vejle eller jeg har nogen bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af straffelovens og straffuldbyrdelsesloven m.v.

Der henvises til j. nr. JUR 06-120-28.

Med venlig hilsen

Margit Hald -

Arrestinspektør.

Syd- og Sønderjyllands Politi

Administration Esbjerg
Kirkegade 76, 6700 Esbjerg
Tlf. 76111448 - Fax 76111401

Journalnr.:	3300-10160-00008-07
Dato:	23. februar 2007
Sagsbehandler:	10003

Justitsministeriet
Direktoratet for Kriminalforsorgen
Juridisk kontor
Strandgade 100
1401 København K

Att.: LUB

Vedr. direktoratets j.nr. JUR 06-120-28

Som svar på Deres brev af 12. februar 2007 i ovennævnte sag skal udtales, at lovforslaget findes relevant og passende.

Ved denne udtalelse er der lagt vægt på de samme forhold, som er anført under Justitsministeriets overvejelser i bemærkningerne til lovforslaget.

For så vidt angår forudsætningen om, at bødestraffene for besiddelse af ulovlige euforiserende stoffer til eget forbrug skærpes væsentligt, er den væsentligste og mest positive konsekvens den signalværdi, der ligger i en strafskærpelse, nemlig at det endnu en gang understreges, at ikke blot handel med, men også eget brug af euforiserende stoffer er strafbart. Derimod har en strafskærpelse næppe nogen effekt på misbrugere og deres risiko for at oparbejder en stor gæld.

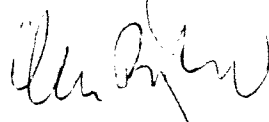
Det må skønnes hensigtsmæssigt, at der gives Justitsministeriet adgang til teknisk detailregulering vedrørende kommunikationsudstyr i lukkede institutioner, således at regelsættet er åbent og dermed rimeligt fremtidssikret.

Endvidere findes det relevant, at der som følge af forbudet mod at medtage kommunikationsudstyr i Kriminalforsorgens institutioner også hjemles adgang til at sikre, at forbudet kan håndhæves gennem f.eks. legemsundersøgelse.

Umiddelbart skønnes forslaget ikke at få hverken økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

Der er her fra foretaget underhøring af arresthusene i Sønderborg, Aabenraa, Tønder, Haderslev og Esbjerg. Kun arresthusene i Aabenraa og Tønder har reageret inden høringsfristens udløb. De modtagne høringsvar fra de to arresthuse vedlægges.

Venlig hilsen

Steen Bøjlund
sekretariatschef

Syd- og Sønderjyllands Politi
Att/Steen Bøjlund
Kirkegade 76
6700 Esbjerg

MODTAGET

20.02.2007

21 FEB. 2007

ARRESTHUSET I
Syd- og Sønderjylland

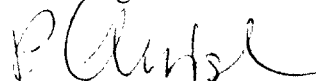
Vedr. ændring af straffeloven og straffuldbyrdsloven

Arresthuset i Aabenraa har ingen bemærkninger til lovforslaget. Der er dog en bekymring for muligheden for at administrere forbudet mod mobiltelefoner, som det er beskrevet i bemærkninger til lovforslaget pkt. 3.4.3 og pkt. 3.4.4.

Der er naturligvis altid tale om konkrete vurderinger m.h.t. en mulig overdragelse af mobiltelefoner, men det vil ofte være en vurdering fængselspersonalet skal træffe her og nu.

Der vil her være brug for en meget præcis formulering i arresthusets sikkerheds- og ordensbestemmelser.

Med venlig hilsen

Peter Christensen
Arrestforvarer

Arresthuset i Tønder

10. februar 2007 A. 6270 Tønder
Telefon 74 72 25 57

21. februar 2007

Syd- og Sønderjyllands Politi
Att. Sekretariatschef
Steen Bøjlund
Kirkegade 76
6700 Esbjerg.

MODTAGET

22 FEB. 2007

Politidirektøren i
Syd- og Sønderjylland

Under henvisning til Deres skrivelse af 15. februar, J.nr. 3300-10160-00008-07, vedr. udkast til lov om ændring af straffelov og straffuldbyrdelseslov, vedlægges høringssvar fra Dansk Arrestforvarerforening, som jeg helt kan tilslutte mig.

Med venlig hilsen.

B. T. Bager
arrfv.

Fyns Politi

Hans Mules Gade 1-3 5000 Odense C
Tlf. 66141448

Journalnr.: 2300-10160-00007-07
Dato: 26. februar 2007
Sagsbehandler: 08575

Justitsministeriet
Direktoratet for Kriminalforsorgen
Juridisk Kontor
Strandgade 1200
1401 København K

Under henvisning til direktoratets høringskrivelse af 12. februar 2007 vedrørende lovforslag bl.a. om kriminalisering af uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner i arresthuse, kan jeg - efter at have underhørt arresthusene her på Fyn - samlet meddele, at der ingen bemærkninger er til det fremsatte lovforslag.

Med venlig hilsen

Marianne Birck

Politiadvokat

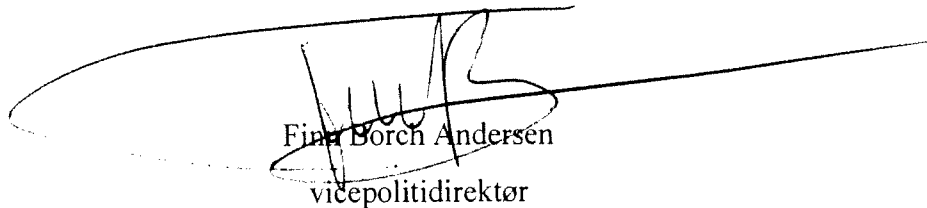
Nordsjællands Politi
Ledelsessekretariat
Prøvestensvej 1, 3000 Helsingør
Tlf. 49271448 - Fax 49271439

Journalnr.: 0900-10165-00027-07
Dato: 22. februar 2007
Sagsbehandler: 13229

Tilbagesendes til **Direktoratet for Kriminalforsorgen**, Strandgade 100, 1401 København K, idet forslaget ikke giver mig anledning til bemærkninger som arrestinspektør.

Jeg kan supplerende oplyse, at jeg har udbedt mig en udtalelse fra de i kredsen værende arresthuse. Arrestforvarerne har henholdt sig til den af disses forening afgivne udtalelse, der foreligger som skrivelse af 22. februar 2007 fra Arresthuset i Randers.

Nordsjællands Politi, den 22 FEB. 2007

Finn Borch Andersen
vicepolitidirektør

Finn Heje Mikkelsen
politiadvokat

Midt- og Vestsjællands Politi
Kornerups Vænge 12 4000 Roskilde
Tlf. 46351448

Journalnr.: 1200-10160-00003-07
Dato: 21. februar 2007
Sagsbehandler: 13910

Direktoratet For Kriminalforsorgen
Juridisk kontor
Strandgade 100
1401 København K

Ved skrivelse af 12. februar 2007 (JUR 06-120-28) har Direktoratet for Kriminalforsorgen anmodet om en udtalelse vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven og straffuldbyrdelsesloven m.v. som omhandler kriminalisering af uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr i arresthuse og lukkede fængsler.

I den anledning skal jeg udtale, at jeg ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Jeg bemærker, at jeg til brug for besvarelsen har foretaget underhøring af arresthusene i Roskilde, Køge, Ringsted, Holbæk og Kalundborg.

Med venlig hilsen

Gyrithe Ulrich

chefanklager

Sydsjælland-Lolland-Falster Politi

Parkvej 50 4700 Næstved
Tlf. 55311448

Journalnr.:	1900-10165-00054-07
Dato:	28. februar 2007
Sagsbehandler:	18317

Direktoratet For Kriminalforsorgen
Strandgade 100
1401 København K

+ bilag

Høring vedrørende udkast til lovforslag, j.nr.: JUR 06-120-28

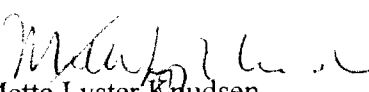
I brev af 12. februar 2007 har Direktoratet for Kriminalforsorgen anmodet om en udtalelse vedrørende Justitsministeriets udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven og straffuldbyrdelsesloven mv.

Udkastet har været forelagt arrestforvarerne ved arresthusene i Sydsjællands og Lolland-Falsters politikreds. Der er ikke herfra modtaget bemærkninger til udkastet.

Arrestforvarer Flemming Brandt ved Næstved Arrest har dog henvist til vedlagte høringssvar fra Arresten i Randers.

Jeg har på den baggrund ingen bemærkninger til det fremsendte udkast.

Med venlig hilsen

Mette Lyster Knudsen
arrestinspektør

Kriminal Forsorgen
Arresthuset i Rønne

Landemærket 29
3700 Rønne
72 55 88 80 Fax 72 55 88 90

Jour.nr.

3700 Rønne, den 14. februar 2007

**Justitsministeriet,
Politidirektøren på Bornholm
Zartmannsvej 44
3700 Rønne.**

Ved skrivelse af 12. februar er Arresthuset anmodet om en udtalelse over forslag til lov om ændring af straffeloven og straffuldbyrdelsesloven m.v. omhandlende kriminalisering af uretmæssig besiddelse af mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr i arresthuse og lukkede fængsler, jf. herunder lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 1, 3 og 4.. Høringsfristen er i skrivelsen fastsat til den 26. februar.

Det fremsendte lovforslag er her i Arresthuset drøftet med det tjenestegørende personale.

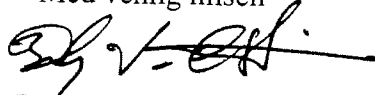
Indledningsvis skal jeg udtale, at Arresthuset er meget tilfreds med, at der nu foreligger et ændringsforslag til straffeloven og straffuldbyrdelsesloven, således det bliver gjort strafbart for såvel indsat, som besøgende.

Rent historisk har arresthuset i Rønne ikke haft de store problemer med fund af mobiltelefoner. I 2003, 2004, 2005 og 2006 er der fundet henholdsvis 1, 1, 3 og 1 mobiltelefoner. I 2007 er der til dato ikke fundet mobiltelefoner i arresten.

Dog ser vi fra arrestens siden med en vis bekymring på den udvikling i fund af mobiltelefoner, der har været i resten af landet, hvorfor Arresthuset i Rønne kan tilslutte sig de forslag, som fremgår af lovforslagets pkt. 1, 3 og 4.

Arresthuset i Rønne har i øvrigt ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Benny L. Christensen
Arrestforvarer

Tilfrad

Benny L. Christensen
Politidirektør

FORENINGEN AF OFFENTLIGE ANKLAGERE

v/ formanden
Politiadvokat
Carsten Egeberg Christensen
Københavns Politi
Advokaturen for Organiseret Kriminalitet
1367 København V

Justitsministeriet

Justitsministeriet har i en skrivelse af 12. februar 2007, j.nr. 2006-730-0436 anmodet Foreningen om en udtalelse vedr. et forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffefloven, lov om fuldbyrdelse af straf og lov om rettens pleje (højere bøder i narkosager og skærpet nul-tolerance i fængsler for bl.a. narko).

Foreningen skal i den anledning meddele, at man støtter det fremsatte lovforslag. Man har i øvrigt følgende bemærkninger:

Det forenkede bødesystem hilses velkommen, da det forenkler og letter den strafferetlige behandling af sagerne.

Endvidere er Foreningen også enig, at de nuværende bødetakster ikke står i passende forhold til de bøder, der kan idømmes for andre strafbare forhold.

Med hensyn til den meget betydelige forhøjelse af bødesatserne skal Foreningen bemærke, at det foreslåede høje niveau formentlig dels vil kunne bidrage til at lægge en dæmper på det åbenlyse narkotikasalg af f.eks. hash, ligesom forslaget formentlig vil kunne bidrage til, at der i mindre omfang end hidtil medtages narkotiske stoffer i festmiljøer.

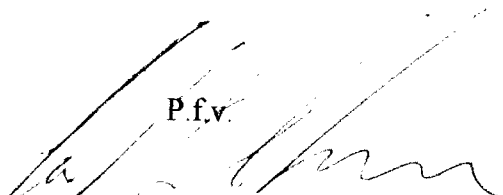
Endelig er Foreningen enig i, at stærkt narkotikaafhængige personer også i gentagelsestilfælde kan tildeles en advarsel.

Justitsministeriet
Lovafdelingen

28 FEB. 2007
2006 NR. 730 - 0376⁴³⁶

Foreningen kan også bifalde den foreslåede kriminalisering af indsmugling og besiddelse af mobiltelefoner i lukkede fængsler og arresthuse., idet det er en udbredt erfaring blandt Foreningens medlemmer, at mobiltelefoner bruges til bl.a. at udøve kollusion. Videre er der også set eksempler på, at mobiltelefoner benyttes til at understøtte ny kriminalitet, begået under ophold i arresthuse eller lukkede fængsler.

København den 21. februar 2007

P.f.v.

Carsten Egeberg Christensen

politiadvokat

Justitsministeriet
Att.: Ole Hasselgaard
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
19 MRS 2007

2007-00134/07.04.04
15. marts 2007
HB/lc

Vedrørende forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf og lov om rettens pleje (Højere bøder i narkosager og skærpet nul-tolerance i fængsler over for blandt andet narko)

Sagsnr. 2006-730-0436.

Justitsministeriets Lovafdeling har ved skrivelse af 12. februar 2007 anmodet Politiforbundet om en udtalelse vedrørende ovennævnte.

I den anledning kan det oplyses, at det fremsendte materiale ikke giver anledninger til bemærkninger fra Politiforbundets side.

På forbundets vegne - og med venlig hilsen

Hans Bundesen
Sekretariatsleder

19 MRS. 2007

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 730-0436

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 12. marts 2007
J.NR.: 04-013602-07-0367
REF.: de-de

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, lov om fuldbyrdelse og lov om rettens pleje.

Ved brev af 2. februar 2007 (j.nr. 2006-730-0436) har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte lovudkast.

Sagen har været behandlet i Advokatrådets Retsudvalg, hvorefter Advokatrådet skal udtale følgende:

Vedrørende ændring af lov om euforiserende stoffer

Advokatrådet har noteret sig, at formålet med den ændrede formulering af § 3 i lov om euforiserende stoffer er at gennemføre en generel strafskærpelse.

Spørgsmålet om straffastsættelse for overtrædelse af lovgivningen er helt overvejende et politisk spørgsmål, som Advokatrådet ikke mener at burde tage stilling til.

Advokatrådet har noteret sig, at lovforslaget i bemærkningerne i vid udstrækning søger at detailregulere de sanktioner, som domstolene forventes at nå frem til. Advokatrådet finder på den baggrund anledning til at understrege, at det stedse må påhvile domstolene at tage hensyn til de individuelle forhold, som gælder for den enkelte sag.

Advokatrådet har samtidig noteret sig, at det af de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.5.2. fremgår, at det forudsættes, at der også bør kunne meddeles advarsler for besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug i gentagelsestilfælde, når brugen af stof er et udslag af en stærk afhængighed som følge af et længere og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer.

Advokatrådet finder, at denne forudsætning bør afspejles i lovteksten og kan foreslå, at det nuværende 2. pkt. formuleres således:

”Advarsel kan i almindelighed ikke meddeles, medmindre besiddelsen af stoffet er udslag af en stærk afhængighed som følge af et længere og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer.”

Vedrørende ændring af straffeloven

Formålet med den foreslåede ændring til straffelovens § 124, stk. 4, angives blandt andet at være hensynet til, at mobiltelefoner kan anvendes til at begå narkotikakriminalitet inden for fængslerne.

Advokatrådet har i den forbindelse noteret sig, at det i bemærkningerne er oplyst, at der er beslaglagt et stort og stigende antal mobiltelefoner i fængslerne. Der synes dog ikke at være oplysninger om, at disse mobiltelefoner faktisk har været benyttet til narkotikakriminalitet.

Advokatrådet kan konstatere, at langt den største del af mobiltelefonerne findes i de åbne fængsler, hvor de indsatte normalt har adgang til ukontrolleret at kommunikere med andre ved brev, telefon og under besøg. Dette gælder sædvanligvis alle straffasonere. Tilstedeværelsen af mobiltelefoner synes derfor ikke umiddelbart at have nogen indflydelse på muligheden for at begå narkotikarelateret kriminalitet.

Advokatrådet kan endvidere pege på risikoen for, at opbevaringen af mobiltelefoner, sim-kort m.v. bliver en handelsvare blandt de indsatte i institutionen eller sådan, at svagere fængslede udnyttes til at opbevare kommunikationsudstyr.

Det fremgår af forslaget, at også hensynet til kontrol af varetægtsarrestanter, der enten er fængslet i isolation eller underlagt brev- og besøgskontrol, har spillet ind på udformningen af den nye bestemmelse. Advokatrådet kan tiltræde denne intention i lovforslaget.

Såfremt dette er det egentlige formål med forslaget til lovændring, skal Advokatrådet foreslå, at reglerne begrænses til at omfatte denne gruppe fængslede.

Advokatrådet skal tillige pege på, at en adskillelse i institutionerne af varetægtsarrestanter og andre fængslede i betydelig grad må antages at kunne medvirke til at fremme det opstillede mål. Tilsvarende kan opnås ved en gennemgang af de bygningsmæssige forhold.

Advokatrådet har noteret sig, at bestemmelsens 2. pkt. indebærer en kriminalisering af alle som uretmæssigt medtager mobiltelefoner m.v. i et arresthus i eller lukket fængsel.

Det fremgår af bemærkninger, at denne bestemmelse også tilsigter at udelukke forsvarsadvokater fra at medbringe mobiltelefoner i arresthuse m.v.

Advokatrådet skal i den forbindelse fremhæve behovet for, at de foreslåede regler kun rammer de ulovlige formål, mens den elektroniske kommunikation, som advokater og politi foretager med sagligt og hensigtsmæssigt formål, bør kunne fortsætte som hidtil.

Advokatrådet skal i den forbindelse fremhæve, at der i forbindelse med forsvareres fængselsbesøg ofte anvendes betydelig tid på at vente, både på besøgsrum, men også på at den fængslede skal bringes frem og tilbage til sin celle. Denne ventetid udnyttes i dag til at klare telefonsamtaler både med advokatens kontor, men også med politi omkring afhøring af en varetægtsarrestant m.v.

Advokatrådet finder det samtidig væsentligt, at forsvarerne også i fremtiden kan gøre brug af den nyeste teknologi – både for så vidt angår kommunikationsteknologien, som i relation til IT-teknologien i bred forstand. Allerede i dag er kalender, mailadgang, opslagsmuligheder m.v. for mange integreret i mobiltelefonen.

Advokatrådet skal på den baggrund foreslå, at det i lovforslaget præciseres, at de foreslåede indskrænkninger i adgangen til at medbringe mobiltelefoner i fængsler m.v. ikke gælder for medvirkende advokater og polititjenestemænd under deres udførelse af hverv i fængslerne.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne side 44 (3.4.10), at myndighederne i situationer, hvor politiet foretager eller ønsker at foretage aflytning af en telefon, kan undlade at håndhæve regler i § 124, stk. 4, idet det således undgås at der rejses spørgsmål i forhold til reglerne i retsplejelovens §§ 754 a – 754 e om agentvirksomhed.

Advokatrådet finder det dels vanskeligt, at se hvorledes dette løser problemerne omkring agentvirksomhed,, dels at det er betænkeligt, at politiet får mulighed for at afgøre om samme handling er lovlig eller ulovlig alene ved at afgøre, om de ønsker at aflytte en telefon eller ej.

Vedrørende ændring af retsplejeloven

Advokatrådet har noteret sig, at lovforslaget indeholder hjemmel til, at besøgende, herunder advokater på arbejde, kan udsættes for tilbageholdelse og legemesundersøgelse, såfremt der er mistanke om, at den pågældende er i besiddelse af en mobiltelefon.

Det er muligt at en sådan bestemmelse vil indebære, at forsvareren i videre udstrækning end hidtil vil foretrække at gennemgå materialet med klienter i forbindelse med afhøringer hos politiet, hvor forsvareren ikke udsættes for den samme risiko.

Med venlig hilsen

Henrik Rothe

LANDSFORENINGEN AF
BESKIKKEDE ADVOKATER

Jmt. modt.

5 MRS. 2007

FORMAND:
NIELS FORSBY
NANSENSGADE 45 A Akt.nr. 5
1366 KØBENHAVN K
TLF. 33 36 90 10
FAX 33 93 66 81
E-MAIL: NIELS.FORSBY@ADVOCATE.DK

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh. K

SEKRETARIAT:
AMAGERTORV 21. 3.
1160 KØBENHAVN K
TLF. 33 15 01 02
GIRO 735 02 01
E-MAIL: ELSEBETH@KHELAW.DK

Amagertorv 21
2. marts 2007
ER/bn
Direkte tlf.: 33 18 70 57

Vedr.: Sagsnr. 2006-730-0436. Udkast til forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, straffuldbyrdesesloven og retsplejeloven. (Højere bøder i narkosager og skærpet nul-grænse i fængsler over for bl.a. narko.)

Med skrivelse af 12. februar 2007 har Justitsministeriet fremsendt ovennævnte med anmodning om en udtalelse senest den 12. marts 2007.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der i sit hørings svar udelukkende forholder sig til den del af udkastet, der handler om forhøjelse af bødestraffene for besiddelse af narkotika til eget brug.

Bestyrelsen bemærker, at argumentationen for generelt at skærpe bødeniveauet halter. Det fremgår af bemærkningerne til udkastet side 20, at brugen af euforiserende stoffer kan have negative konsekvenser for andre end den, der bruger stofferne, bl.a. ved at udløse voldskriminalitet. Det er almindelig kendt, at i hvert fald hash har nærmest den modsatte virkning. Dertil kommer, at det virker mildt sagt dobbelt moralsk - for ikke at bruge stærkere udtryk - at man anvender dette argument for at søge at forhøje bøderne for besiddelse af narkotika til eget brug, samtidig med at man har nedsat afgiften på alkohol, som alle ved er den stærkeste udløsende faktor, hvad angår voldskriminalitet.

Det fremgår af bemærkningerne side 21, at 46 % af befolkningen mellem 16 og 44 år har prøvet hash. Det forekommer urealistisk at tro, at en forhøjelse af bødetaksterne vil påvirke halvdelen af den danske befolkning mellem 16 og 44 år, for hvem hash er blevet et fuldstændigt naturligt rusmiddel på linie med alkohol. Der er således tale om opkriminalisering af ca. halvdelen af befolkningen i den pågældende aldersklasse. Man burde i stedet vende tilbage til den gamle praksis vedr. besiddelse af hash i mindre mængder til eget brug og nøjes med at tildele en advarsel.

Det er, når brugen er så udbredt, en illusion at tro, at øgede bødestraffe for besiddelse af hash skulle afholde navnlig unge fra at begynde at bruge ulovlige stoffer. Man kan tværtimod befrygte, at flere unge kommer i gæld til deres leverandører samt politiet, hvilket meget let kan føre til, at de

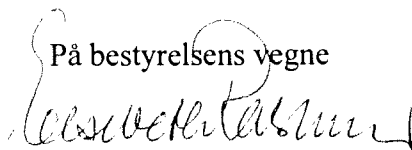
unge bliver tvunget til at sælge for den tidligere leverandør. Forslaget kan således betyde, at flere unge kommer i alvorligt uføre, end tilfældet er i dag.

Derimod haves der ingen indvendinger mod at sætte ind over for de 13,5 % i samme aldersgruppe, der bruger andre og farligere stoffer, ved her at skærpe bødeniveauet. Forskellen i behandlingen af sagerne vedr. hash i modsætning til de hårde stoffer kan have en god signalværdi.

Bestyrelsen er således uenig i bemærkningerne side 22, hvorefter bødestørrelserne skal skærpes over hele området for at forhindre, at forbruget flytter til andre stoffer. Tværtimod ville det være ønskeligt, at forbruget flytter fra heroin, amfetamin, kokain og ecstasy m.v. til det langt mindre skadelige stof hash.

Det eneste positive, bestyrelsen kan se i denne del af udkastet, er erkendelsen af, at gentagne bøder til personer, der lider af en stærk afhængighed, kan føre til en yderligere social deroute, hvorfor sociale hensyn med meget betydelig vægt kan tale for at vende tilbage til anvendelse af en advarsel - også i gentagelsestilfælde. Der henvises til bemærkningerne side 29 (punkt 2.4.5.2).

På bestyrelsens vegne

Elsebeth Rasmussen

LANDSFORENINGEN AF
BESKIKKEDE ADVOKATER

Jmt. modt.
23 MRS. 2007

FORMAND:
NIELS FORSBY
NANSENSGADE 45 A
1366 KØBENHAVN K
TLF. 33 36 90 10
FAX 33 93 66 81
E-MAIL: NIELS.FORSBY@ADVOCATE.DK

Akt.nr. 24

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh. K

SEKRETARIAT:
AMAGERTORV 11, 3.
1160 KØBENHAVN K
TLF. 33 15 01 02
GIRO 735 02 01
E-MAIL: ER@HOMANNLAW.DK

Amagertorv 11
22. marts 2007
ER/bn
Direkte tlf.: 33 18 70 57

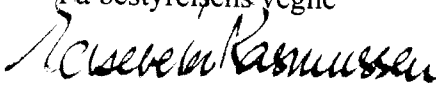
Vedr.: Sagsnr. 2006-730-0436. Udkast til forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, straffuldbyrdelsesloven og retsplejeloven. (Højere bøder i narkosager og skærpet nul-grænse i fængsler over for bl.a. narko)

Med skrivelse af 2. marts 2007 besvarede Landsforeningen ovennævnte høring, for så vidt angår den del af lovudkastet, der drejede sig om ændring af lov om euforiserende stoffer.

Bestyrelsen er blevet opmærksom på, at der i udkastets forslag til ændring af straffelovens § 124 i udtrykket "uretmæssig" skjuler sig en ændring, der kan have betydning for forsvarere, der aflægger fængselsbesøg.

Det fremgår af bemærkningerne side 41, forneden: "Denne del af forslaget omfatter alle, der får adgang til et arresthus eller lukket fængsel, eksempelvis medarbejdere, eksterne håndværkere samt besøgende, herunder forsvarere."

Landsforeningens bestyrelse skal bemærke, at det er af afgørende betydning for forsvarernes arbejde, at de får mulighed for at medbringe de almindelige arbejdsredskaber, som letter dem i deres arbejde, også under fængselsbesøg. Foreningen kan henvise til sit høringssvar af 17. januar 2007 til Lovafdelingens Procesretskontor. Foreningen kan tillige henvise til Advokatrådets høringssvar til nærværende lovudkast, som foreningen i det hele kan tiltræde.

På bestyrelsens vegne

Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Lovafdelingen

23 MRS. 2007

2006 NR. 730-0436

D A N S K R E T S P O L I T I S K F O R E N I N G

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Ole Hasselgaard
Slotsholmsgade 10
1216 København K

den 08. marts 2007

HØRINGSUDTALELSE

fra

Dansk Retspolitisk Forening

Udkast til ændring i Lov om Euforiserende Stoffer, straffeloven og Retsplejeloven mv.
("Narkoskærpeelse")

Ved brev/mail af 12. februar 2007 (Strafferetskontoret sags nr. 2006-730-0436) har Justitsministeriet udbedt sig en udtalelse om Udkast til forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf og lov om rettens pleje (Højere bøder i narkosager og skærpet nul-tolerance i fængsler over for blandt andet narko).

I den anledning skal Dansk Retspolitisk Forening (DRF) udtale:

1. Vedrørende forslag til ændring i Lov om Euforiserende Stoffer.

Indledningsvis bemærkes, at der forekommer at være et misforhold mellem lovens titel og udformning og de meget omfattende bemærkninger, der ledsager selve lovforslaget.

Forslaget til ændring i lov om euforiserende stoffer (LES) indeholder alene en kort, supplerende bestemmelse om, at der ved strafudmålingen skal lægges vægt på stoffernes skadevirkninger. Dette er et princip, der allerede anvendes ved administrationen af loven og de udmålte straffe, og der ligger således intet nyt heri.

Til gengæld er dette minimalistiske forslag ledsaget af særdeles omfattende bemærkninger, både generelle og specielle, herunder referat af drøftelser med Rigsadvokaten, indstillinger fra denne og forslag til en kraftig opjustering af bøderne i narkosager med et detaljeret (om end forenklet) bødekatalog. I en lang række tilfælde anfører justitsministeriet i sine overvejelser og bemærkninger, at "...det forudsættes...".

Man må gå ud fra, at disse bemærkninger ønskes anvendt som fortolkningsbidrag til loven og reelt indebærer et ønske om at opnå Folketingets principielle tilslutning, dels til det foreslåede bødekatalog, dels til en række af de forudsætninger, som Justitsministeriet gør gældende.

Der er her således tale om en omfattende lovgivningslignende regulering gennem bemærkninger til et lovforslag, der ikke i sig selv indeholder et ord om bøder eller om administrationen af den "forudsatte" ordning.

Denne lovgivningsteknik finder DRF uheldig og besynderlig.

Der findes som bekendt allerede i LES en bestemmelse (indført ved en lovændring i 2004) om, at der som udgangspunkt ikke kan anvendes advarsel som sanktion over for besiddelse af euforiserende stoffer, ej heller selv om der måtte være tale om besiddelse med henblik på eget forbrug (og altså ikke videreoverdragelse/salg). Her har der således siden denne bestemmelses ikrafttræden været anvendt bøder som normalsanktion – med nogle ganske få, afgrænsede undtagelser (for at opnå køberes medvirken som vidner og i enkelte tilfælde ud fra sociale hensyn, men ikke over for "weekend brugere"). Det er niveauet for disse bøder, der nu ønskes hævet betragteligt og med en kraftigt accelererende gentagelsesvirkning ved andengangs- og tredjegangs overtrædelser.

Der er således tale om en betragtelig kriminalpolitisk stramning, der vil medvirke til yderligere at kriminalisere stadigt større befolkningsgrupper, herunder især de unge (de 16-24-årige), der har det største forbrug af euforiserende stoffer (primært hash).

På den anden side anføres det i bemærkningerne som en forudsætning, at der kan blive tale om undtagelsesvis at meddele advarsel – eller anvende lavere bøder – ud fra en slags sociale hensyn.

Dels "forudsættes det", at den gældende praksis med halvering af bøder til personer under 18 år og personer med særlig lav indtægt bevares..

Dels "forudsættes det" videre i bemærkningerne, at der som en lempelse af praksis kan blive tale om, at advarsel skal kunne anvendes ikke kun i førstegangstilfælde (som i dag), men også i gentagelsestilfælde (andengangs- og senere gentagelsestilfælde) til stofbrugere, der besidder euforiserende stoffer til eget forbrug, når brugen "er udslag af en stærk afhængighed som følge af et længere og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer" (i bemærkningerne omtalt som "de egentlige narkomaner").

Det anses for disse grupper omsonst at fastsætte bøder og sagsomkostninger, der ikke kan inddrives, og som derfor efter normal praksis vil blive konverteret til fængsel som forvandlingsstraf.

Dette synspunkt kan DRF tiltræde.

DRF finder, at den foreslåede undtagelsesregel er udtryk for en sympatisk og realistisk intention, men at udformningen af ordningen indebærer betydelige vanskeligheder.

Det vil for det første være vanskeligt at afgrænse de tilfælde, hvor der er tale om en sådan stærk afhængighed – i bemærkningerne udtales det, at det ikke er tanken at der skal en lægelig udredning til. Det er da et spørgsmål, hvem der kan anses for kvalificeret til at fastlægge den omhandlede "diagnose". og ikke mindst, hvordan den nedre grænse herfor fastlægges. DRF kan frygte, at der hermed åbnes for betydelig vilkårlighed hos politi og anklagemyndighed (især hvis der sker en udbredt anvendelse af udenretlige bødeforelæg, i stedet for indenretlige bøder), og at der kan blive tale om ikke velbegrundede lokale forskelle.

Det fremhæves af Justitsministeriet, at det fortsat vil være domstolene, der fastlægger praksis ud fra vurderinger af de konkrete omstændigheder i hvert enkelt tilfælde.

Dette er for så vidt. korrekt, bortset fra de bødeforelæg, der accepteres af den sigtede. Hvordan man her sikrer en ensartet og rimelig praksis, fortjener nærmere overvejelse.

DRF finder endvidere den foreslåede skala for gentagelsesvirkning samt forslaget om en 10-års grænse for gentagelsesvirkningens indtræden alt for repressiv. En gentagelsesvirkning på 10 år for særlovsovertrædelser forekommer DRF at være helt ude af proportion og vil kunne have betydelige skadevirkninger for en evt. senere resocialisering i tilfælde af et kortvarigt tilbagefald.

DRF har bemærket, at det ikke er tanken, at bøder for overtrædelse af LES skal figurere i afgørelsesdelen af kriminalregistret, og således ikke påføres såkaldte "private" straffeattester. Men en stemplingsvirkning bliver alligevel resultatet af, at sådanne bøder – af hensyn til gentagelsesvirkningen – vi figurere i kriminalregistrets efterforskningsdel og dermed i de såkaldte særakter, der fremlægges i retten. Også hermed besværliggøres resocialiseringshensynene.

Mere generelt finder DRF imidlertid, at der med de foreslåede ændringer er tale om endnu et fremstød i den danske narkotikapolitiske version af den amerikanske "War on Drugs", som hverken i USA eller i Danmark har vist positive resultater – tværtimod -. og heller ikke kan forventes at gøre det med de foreslåede stramninger.

For det første viser udviklingen i sanktioner for overtrædelser af LES – og straffelovens § 191 – en fortsat vækst i sanktionerede handlinger. Det må erkendes, at denne udvikling for en væsentlig del kan forklares med en kraftigt accelereret politiindsats, ikke mindst i Christiania, en indsats der har haft meget store økonomiske omkostninger og har drænet politiets ressourcer og indsatsberedskab i forhold til andre forstyrrelser af den offentlige tryghedsfølelse. Men de fremlagte tal fra Sundhedsstyrelsen viser, at der ikke med de allerede foretagne stramninger i lovgivning og politiindsats er sket nogen nedgang i brugen af euforiserende stoffer, specielt ikke blandt unge – allerhøjst en stagnation i væksten.

Der er tale om mode- og livsstilsfænomener, som strafsystemet øjensynlig ikke har nogen væsentlig indvirkning på, trods en uendelig række af skærper. Den eksorbitante politiindsats på Christiania har måske reduceret den åbenlyse hashhandel i Fristaden, men med et resultat at handelen er spredt ud over større dele af byen og dermed risikerer at inddrage nye grupper af købere.

Endelig ser man en øget tendens til brug af kokain i festmiljøer – herunder ved skolefester – som altså nu søges imødegået ved yderligere strafskærper.

Justitsministeriets bemærkninger lægger indirekte op til, at det især er mere velbeslåede, hedonistisk indstillede "rekreative" stofbrugere, der nu skal bruge en del af deres rådighedsbeløb til betaling af bøder, så der dermed bliver mindre til overs til at købe stoffer for. Altså en slags "beskatning ad bagdøren". Men blandt den del af stofbrugerne, der ikke når op i den foreslåede kategori af statsautoriseret "stærk afhængighed", vil de nye skærpede bøder og afskaffelsen af advarsel som sanktion kunne medføre en marginalisering, som kan få uønskkelige sociale konsekvenser.

DRF finder derfor, at det samlede oplæg til skærpet bødekatalog og hertil knyttede bemærkninger og intentioner bør skrinlægges og ressourcerne anvendes til mere konstruktive former for præventiv indsats.

På vegne af DRF,

Bjørn Elmquist
Formand

Jørgen Jepsen
Bestyrelsesmedlem

**FORENINGEN AF FÆNGSELSINSPEKTØRER,
VICEFÆNGSELSINSPEKTØRER OG ØKONOMICHEFER**

Sdr. Omme den 12. marts 2007

Til Justitsministeriet, Lovafdelingen
Att. Mette Kjølby Olesen

Vedr. sagsnr. 2006-730-0436

Justitsministeriet har den 12. februar 2007 anmodet foreningen om en udtalelse vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven og straffuldbyrdelsesloven m.v.

I den anledning meddeles, at foreningen ikke har bemærkninger til den del af lovudkastet, der vedrører skærpe af reaktionerne for besiddelse mv. af euforiserende stoffer.

Til lovforslagets § 2 om kriminalisering af besiddelse mv. af mobiltelefon i fængslerne har foreningen følgende bemærkninger:

1) Lovudkastet bryder med en gammel retstradition i Danmark (og mange andre steder), hvorefter interne ordens- og sikkerhedskrænkelser behandles under det interne disciplinærretlige system og ikke under det almindelige strafferetlige system. Kun i tilfælde, hvor ordenskrænkelsen tillige udgør en overtrædelse af den almindelige straffelovgivning, træder det almindelige strafferechtsapparat i funktion. Det er foreningens opfattelse, at de eksisterende disciplinærretlige reaktionsmidler (disciplinærstraf og konfiskation) er tilstrækkelige og at der derfor ikke er behov for at kriminalisere besiddelse mv. af mobiltelefoner i fængslerne. Det erkendes, at det ikke er lykkedes at stoppe al indsmugling og besiddelse af mobiltelefoner, men nye pønale midler er ikke et egnet middel til at begrænse ulovlighederne yderligere.

Desuden finder foreningen det tvivlsomt, om man – som det siges i lovudkastet – kan anvende både disciplinærretlig og strafferetlig sanktion for den samme forseelse, jfr. art. 63 i De Europæiske Fængselsregler: "A prisoner shall never be punished twice for the same act or conduct." Også art. 4 i tillægsprotokol 7 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention forbyder dobbelt straf. Det er i øvrigt et spørgsmål, om det er foreneligt med EMRK, artikel 6, at der under en disciplinærproces tages stilling til skyldsspørgsmålet i en sag om strafbart forhold, som en domstol endnu ikke har forholdt sig til.

Resultatet af en kriminalisering kan således risikere at blive, at det disciplinærretlige system mere eller mindre sættes ud af kraft.

2) Foreningen kan ikke acceptere en praksis, hvorefter indsmugling/besiddelse af mobiltelefon stiltiende "legaliseres", fordi politiet kan have efterforskningsmæssig interesse i aflytning af telefonen, jfr. lovudkastets afsnit 3.4.10. Samme ræsonnement måtte principielt føre til, at også andre sikkerheds- og ordenskrænkelser (eksempelvis indsmugling af alkohol eller euforiserende stoffer, udgangsmisbrug, undvigelse) skulle have lov at passere, hvis en konkret proportionalitetsbetragtning ville føre til den konklusion, at hensynet til en igangværende politieforsknings konkret ville veje tungere end hensynet til fængslets orden og sikkerhed. Der kendes også eksempler på, at politiet har forsøgt at overtale et fængsel til – af hensyn til en igangværende efterforskning – at give udgangstilladelse, selv om der efter reglerne ikke har været hjemmel hertil. Det er ikke alene etisk betænkeligt, men også uantageligt ud fra fængselsmæssige hensyn at sammenblende politimæssige og fængselsmæssige hensyn.

3) Overtrædelse af forbudet mod besiddelse af mobiltelefoner vil ifølge bemærkningerne kunne medføre overførsel til lukket fængsel og få betydning i sager om udgang og prøveløsladelse.

Hertil bemærkes, at lovforslaget kun handler om tilfælde, der foregår i lukkede fængsler, og at overførsel *til* lukket fængsel derfor ikke vil være relevant. Hvad angår udgang og prøveløsladelse bemærkes, at der er tale om kriminalitet, som pr. definition ikke kan begås ude i samfundet, og at det herefter er svært at se relevansen. Besiddelse af mobiltelefon er under såvel udgang som prøveløsladelse ikke kun legalt, men også helt normalt.

4) Ifølge lovudkastet vil den forøgede strafmængde kunne håndteres inden for den nuværende fængselskapacitet. Dette er foreningen ikke enig i, idet der ikke for tiden er overskudskapacitet i kriminalforsorgens institutioner.

Med venlig hilsen

Anne Marie Heckscher

Formand

DANSK FÆNGSELSFORBUND

Hovedkontoret

Ramsingsvej 28A, st. th.

2500 Valby

Telefon 72 55 99 76 – Telefax 72 55 99 90

Email: dff@danskfaengselsforbund.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

København den 12.03.2007
Journalnr.: 10.01
reference: kø

Høring – vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer, straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf og lov om rettens pleje – justitsministeriets sagsnr. 2006-730-0436

Dansk Fængselsforbund har drøftet indholdet i ovennævnte udkast og skal anføre følgende:

Forbundets medlemmer er ansat som tjenestemænd i staten med det ansvar og den tillid denne ansættelsesform indebærer. Det er forbundets opfattelse, at en eventuel kriminalisering af personalets besiddelse af mobiltelefoner vil sende et meget uheldigt signal om mistillid til en gruppe af statstjenestemænd, som selvfølgelig tager deres ansættelse og den tillid stillingerne indebærer med den nødvendige alvor.

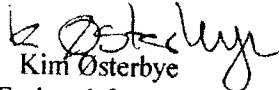
Det er endvidere forbundets opfattelse, at en kriminalisering af personalets besiddelse af mobiltelefoner vil være ude af proportion med de oplysninger gruppen i øvrigt har adgang til og det ansvar der følger med den myndighedsudøvelse og beføjelse til magtanvendelse som forbundets medlemmer har i forhold til borgerne.

Sluttelig er det naturligvis af væsentlig betydning for forbundets medlemmer, at de i nødsituationer kan kontaktes af pårørende.

Forbundet forventer således, at der i en eventuel forlængelse af lovforslaget fastsættes interne retningslinier, gældende for hele Kriminalforsorgens område, der sikrer, at personalets besiddelse af private mobiltelefoner ikke kriminaliseres.

Forbundet er ikke afvisende overfor en løsning hvorefter personalets private mobiltelefoner først kan medtages på tjeneste efter registrering.

Med venlig hilsen

Kim Østerbye
Forbundsformand